

OHAL'de işçi direnişleri sürüyor

S/04

OHAL'li ya da OHAL'siz... Kürt halkına saldırı hep baki!

S/09

#ÖzgürGündemSusturulamaz

Özgür Gündem yalnız değildir!

S/02

Baskılar, tutuklamalar bizi yıldıramaz!

S/16

Haftalık-97

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Çünkü gerçekler devrimcidir

24-30 Ağustos 2016

- Fiyat: 1 TL -

www.ozgurgelecek.org

Amed, Suruç, Ankara... Ve şimdi Dîlok!

#HürşitKülterNerede

DOSYA: Tarihi avcılarının elinden alan kadınlar

"Kadın doğulmaz, kadın olunur"

S/12

Pusula

Yine, yeniden...

S/11

Katili tanıyoruz! UNUTMAYACAĞIZ!

Dîlok (Antep)'ta DAİŞ çeteleri tarafından gerçekleştirilen katliamda 68 kişi hayatını kaybetti, durumu ağır olanlarla beraber 100'ün üzerinde yaralı var. Cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan, yaptığı açıklamada katliamdaki DAİŞ-TC işbirliğini "DAİŞ'in Antep'te yapılandığını biliyorduk" sözleriyle bir kez daha açığa çıkıttı.

Suruç'tan, Ankara'dan tanıdığımız katiller, bu kez Dîlok'taydı. Nitekim cenaze töreninde "Katil AKP" ve "Katil Erdoğan" sloganları bu tanıdığı ortaya döküyordu.

Ve kuşkusuz bu halk kana bulanmış zılgıtlarının, halaylarının, türkülerinin hesabını soracaktır!

Gever'den izlenim...

"Ben evimi yıktırmayacağım, yeniden inşa edeceğim"

S/13

Özgür Gündem yalnız değildir!

Özgür Gündem gazetesine, İstanbul 8. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından kapatılma kararı verilmesinin ardından 16 Ağustos günü öğle saatlerinde gazete binasına polis baskını oldu; 25 gazeteci darp edilerek gözaltına alındı. Polis tarafından gece saatlerine kadar gazete binasında sürdürülen aramaların sonrasında bina mühürlendi.

Devrimci, sosyalist ve yurtsever basına yönelik bir yılı aşkın süredir boyutlanarak devam eden saldırıların bir izdüşümü olan Özgür Gündem gazetesinin kapatılması ve hemen ardından gerçekleşen polis baskısıyla gerçekleştirilen gözaltılar basına veril-

mek istenen gözdağıdır. Temmuz 2015 itibarıyla ülke genelinde ezilen her kesime dönük mayasında olan katliam ve baskı politikalarına ivme kazandıran TC/AKP, bu politikaları teşhir eden, gerçekleri bir bir ortaya döken devrimci, sosyalist ve yurtsever basını sansür, soruşturma, gözaltı ve tutuklamalarla susturmaya çalışıyor. Ezilenlere yönelik savaş konseptinin bir parçası olarak toplumsal kutuplaşmayı yaratarak ezilenlerin kendisine karşı konumlanışındaki etkiyi en aza indirmeyi hedefleyen TC/AKP, bunun bir parçası olarak burjuva medyayla halkı yalanlara boğuyor.

OHAL'in esas hedefi ezilenler ve ezilenlerin sesidir!

15 Temmuz darbe girişiminin hemen ardından ilan ettiği OHAL'yle işçi ve emekçiler, Kürt halkı, kadınlar ve LGBTİ'ler başta olmak üzere ezilenleri sindirme; kendisine muhalif olan her kesimi yok etme amacını taşıyan devlet, bunun bir parçası olarak ezilenlerin sesini/devrimci, sosyalist ve yurtsever basını susturmaya çalışıyor. Nitekim Özgür Gündem gazetesi ve çalışanlarına yönelik gerçekleştirilen saldırı, devletin kendi içerisindeki Gülen Cemaati-AKP ile vuku bulan iktidar dalaşısıyla ilan edilen OHAL'in esas hedefini gösteriyor. Bir yılı aşkındır "isimsiz" olan 15 Temmuz darbe girişiminin ardından isim kazanan OHAL'in esas hedefi açıktır ki ezilenler ve ezilenlerin sesidir!

Özgür Gündem gazetesinin yanındayız!

Mayasında katliam, baskı ve zulüm olan TC devletine karşı birçok bedel ödeyerek gerçekleri yazmaya devam eden, Musa Anter, Gurbetelli Ersöz başta olmak üzere katledilen özgür basın emekçilerinin mirası olan Özgür Gündem gazetesinin yanındayız!

Özgür Basın Susturulamaz! Gözaltına Alınan Gazeteciler Serbest Bırakılsın!

Özgür Gündem Yalnız Değildir!

Özgür Gelecek Gazetesi

16 Ağustos'ta kapatma kararı tebliğ edilmeden akşamüzeri binası basılarak, çalışanlarının işkenceyle gözaltına alındığı Özgür Gündem gazetesi ile dayanışma büyüyor. 16 Ağustos'tan bu yana birçok eylem ve protesto yapılırken aydınlar ve gazeteciler de durumu kınadılar, olay yurt dışından da büyük tepkiler aldı. Gazete, kapatılmasına karşın Atılım Gazetesi'nin eki olarak her gün 4 sayfa çıkıyor.

Özgür Gündem için nöbet tutuldu

16 Ağustos günü halk, aydınlar, gazeteci ve yazarlar HDP ve HDK ayrıca birçok devrimci örgüt destek için İHD önünde toplanarak basın açıklamaları gerçekleştirdiler ve akşam geç saatlere kadar binanın araması-

nın bitmesini bekleyerek buldukları yerden ayrıldılar. Gazete binasında polis aramasının sona ermesiyle her gün gazete binası önünde nöbetler başlatıldı.

17 Ağustos'ta ise mühürlenen bina önünde, 4 sayfa olarak çıkan gazete ile birlikte toplanan kitle önce basın açıklaması gerçekleştirdi. Birlik ve beraberliğin önemi vurgulanarak tüm devrimci, demokrat, ilerici güçler Özgür Gündem ile dayanışmaya çağırıldı ve gözaltındaki gazetecilerin açıklaması okundu. Konuşmalar bittikten sonra kitle İstiklal Caddesi'nde gazete dağıtmak istedi, bunun üzerine polislerin provokasyonu ile karşılaştı. Sakin ve kararlı olan kitle, bölündükten sonra sokak sokak gezerek sloganlarla gazetelerini dağıttı.

Dayanışma büyüyor

Ankara, İzmir, Eskişehir gibi birçok ilde Özgür Gündem ile dayanışma eylemleri başlatıldı. Yapılan eylemlere geniş katılım sağlandı. Eskişehir'deki eyleme ise polis saldırısı gerçekleşti ve 10 kişi gözaltına alındı. Demokratik kitle örgütleri ve devrimci, demokrat kurumların düzenledikleri eylemler, yurt dışından gelen kınama açıklamaları devlete geri adım attırdı ve OHAL uygulamalarını gerçekleştiremeden gözaltına alınan 22 gazeteci adliyeye sevk edilerek serbest bırakıldı.

22 gazetecinin adliyeden serbest bırakılmasıyla gönüllü kişilerin tuttuğu nöbeti devraldılar ve gazete toplantılarını başlatarak gazete tartışmalarını ve gündem tartışmalarını gazete binası önünde yapmaya başladılar. Yoğun katılımlı geçen ve sokaklar bizimdir diyerek yapılan toplantılarda yaşanan süreç ve gazeteye yansıtılması gerekenler tartışılıyor.

Aslı Erdoğan tutuklandı

Özgür Gündem Yayın Danışma Kurulu üyesi Aslı Erdoğan 19 Ağustos'ta çıkarıldığı mahkemece tutuklandı. Bunun üzerine ise protestolar ve kampanyalar başlatıldı. Gazete binası önündeki basın açıklamasında yazının yalnız olmadığı ilan edildi.

OHAL'le egemenlerin mesajı net; ya ezilenlerin?

20 Ağustos akşamı Antep'in Şahinbey ilçesine bağlı Akdere Mahallesi'nde Sêrt-Pervarili bir ailenin düğünü sırasında gerçekleştirilen bomba saldırısında (yazıyı hazırladığımız sırada) 53 kişi yaşamını yitirdi, 30'u ağır 100'e yakın kişi yaralandı.

Kürt halkının kendisine, diline, türküsüne, zılgıtına düşmanlığın bir parçası olan bu saldırı; AKP'nin DAİŞ ile kurduğu ortaklığın, ülkeyi DAİŞ'in bir üssü haline getirişinin sonucudur ve suç ortaklığı gün gibi ortadadır. AKP tarafından açıktan beslenen, semirtilen DAİŞ'in Suriye'de aldığı yenilgilere, Rojava kazanımlarının can bedeli korunmasına ve Demokratik Suriye Güçleri'nin Minbîc zaferine karşılık bir intikam hamlesidir Antep'teki saldırı...

Umuda, mutluluğa, sevince ve halkın her türlü rengine düşman olanların kana buladığı Antep, bilindiği üzere DAİŞ'in üs olarak kullandığı, kendisine ait gördüğü, kimi sokaklarında açıktan DAİŞ bayraklarının sallandırıldığı bir bölge haline getirilmiştir. Reyhanlı, Amed, Adana, Mersin, Süruç, Ankara ve İstanbul'da görüldüğü gibi Antep'te yaşanan bu saldırı da göz göre göre gerçekleşmiş ve AKP'nin Suriye politikasında iyiden iyiye çıkmaza girdiği ve daha önce düşman ilan ettiği Rusya, İran ve Suriye rejimine yaklaştığı bir dönemde devreye konulmuştur.

Kürt halkının en güzel ve en renkli kıyafetlerini giydiği dü-

ğünlerini hedef alan bu saldırı, geçtiğimiz yıldan bu yana AKP tarafından sürdürülen savaş konseptinin devamıdır. Cizir, Geve, Nisebîn, Sûr... ve daha nice bölgeyi abluka altına alarak yakıp yıkan; Kürt halkının yaşadığı ve özyönetim kurmak istediği bölgeleri silmek isteyen AKP, Kürt ulusal güçleri ve gerillaları tarafından bölgede geriletilmiş olmanın da acısını yaşamaktadır. Antep katliamı; bu yüzden, **AKP ve TC ordusunun tüm kirli savaş yöntemlerine rağmen gerilla karşısında çaresizliğiyle DAİŞ gibi çete unsurlarını devreye soktuğu ve birebir faili olduğu bir katliamdır.**

Keza Ankara katliamı sırasında açığa çıkan belgelerde, Antep'te polis baskını sırasında kendini patlatarak ölen DAİŞ'in "Antep emiri" Yunus Durmaz'ın, DAİŞ'in "Türkiye emiri" olarak geçen İlhami Balı'ya "PKK'liler düğün yapıyor, bu düğüne sadece akraba olduğu için gelenler de var ama geneli PKK'li ve düğünlerde PKK bayrağı açılıyor, PKK şarkıları söyleniyor. Böyle bir yere amel yapalım mı diye soruyorum" şeklinde gönderdiği not da yer alıyordu. Sırf bu bilgi bile Antep saldırısının DAİŞ'in kendiliğinden yaptığı, AKP'nin inisiyatifi dışında gelişen bir katliam olmadığını gösteriyor!

Kürt meselesi yine kırmızıçizgi!

15 Temmuz darbe girişimi bahane edilerek yürürlüğe konulan OHAL'in yönü, Cemaate dönük tasfiye operasyonlarında belli bir noktaya gelmesinin ardından devrimci, demokrat ve yurtsever kesimlere döndürüldü. Cemaate dönük gözaltı, tutuklama ve tasfiye hareketi içerisinde

dahi yüzlerce KESK'liyi kamuda açığa alan, Erzurum'da 70 civarında HDP üyesini 10 gün spor salonunda gözaltında tutan, İstanbul'da Gesi Bağları ve Kürtçe türkü söylediği gerekçesiyle 12 genci tutuklayan, Mersin'de Devrimci Parti üyesi 14 kişiyi, Ankara'da ise "eylem yapacakları hissedilen" ve aralarında YDG okurlarının da olduğu 10 kişiyi gözaltına alarak günlerce gözaltında tutan AKP, Cemaati tasfiyede belli bir noktaya gelmenin rahatlığıyla yeni saldırılar peşinde. Her ne kadar adını "af" olarak koymasa da 100 bine yakın tutuklunun serbest kalmasını öngören süreç, AKP'nin yeni saldırı hazırlığının da göstergesi durumunda.

Diğer yandan bu saldırıda hedeflerin başında Kürt ulusal hareketinin geldiği açıktır. Kürt ulusal mücadelesinin edindiği kazanımlara dönük saldırılar, geri çekilse de her an yeniden gündeme getirilecek

olan kayyum düzenlemeleri, HDP'li vekillerin meclisteki varlığına dönük tahammülsüzlük, Özgür Gündem gazetesine canlı yayınla yapılan baskın, binaya el konulması, yazarlarına dönük gözaltı ve tutuklama saldırıları... Ve son olarak Antep'te yaşanan saldırı! (Bunlara Heseke'de İranlı çetelerle ve Suriyeli rejim güçlerinin yaptığı saldırıyla AKP'nin verdiği desteği de ekleyebiliriz.) Tüm bunlar Kürt hareketine ve Kürt halkına dönük saldırıların tırmandırıldığı ve tırmandırılacağı anlamına gelmektedir.

Egemenlerin mesajı net, ya ezilenlerin?

Devlet içerisindeki Kemalist klik ile işbirliği yaparak Cemaati tasfiye eden AKP'nin başını çektiği egemenler cephesinden verilen mesaj net, uygulanan proje açık...

KHK'ler, torba yasalarla işçi ve emekçilerin hakları budanacak, "Varlık Fonu" gibi projelerle "patronların önüne turuncu halı serilecek" (Başbakan Binali Yıldırım'ın "düşük profilli başbakanlığı" kabul ettikten sonra yaptığı ilk açıklamalardan...), başta devrimci ve yurtsever örgütler olmak üzere bu sürece karşı koyacak tüm kesimler tutuklanacak, halihazırda tutuklu olanlara rehine ve esir muamelesi yapılacak, cinsel şiddet devreye konularak devrimci, muhalif ve sokağa çıkan kadın ve LGBTİ'ler hedeflenecek, toplumdaki kutuplaşma ve nefret tırmandırılarak burjuva-erkek-Türk-heteroseksist sarmalının dışında kalanlar her kesimin nefes alma hakkı dahi egemenlerin tahakkümü altında olacak! Faşizm "koyulaştırılacak!"

Buna karşı ezilenler cephesinin de biraraya gelmesi ve mesajını netleştirmesi gerekmektedir. OHAL ve cinsel şiddete karşı kadın kurumlarının biraraya gelme ve sokakları tutma yönlü girişimleri, İstanbul'da Yenikapı'da bedeni parçalanarak katledilen eşcinsel mülteci Muhammed Wisam Sankari ve Zekeriyaköy'de yakılarak katledilen trans kadın Hande Kader'in ardından LGBTİ kurumları ile kadın kurumlarının ortak hareket etme kararlılığı önemli adımlardır.

Geçtiğimiz günlerde geniş bir cephe oluşturularak kurulan Güç Birliği bu anlamda değerlidir. Komünist ve devrimcilerin tavrı ise süreci karşılama konusunda hala ciddi atılımları içinde taşımakta ve bu duruma bir an önce müdahale edilmesi gerekmektedir. Klik dalaşının yarattığı kaosu fırsata çevirmek bir yana sokak infazları, gözaltında kayıplar, toplu katliamlar, hapisnede esir olarak alınmaların yoğunlaştığı böylesi bir dönemde bu atılığın ne halka ne de devrim mücadelesine hesap verilebilir yanı vardır. Dönem ileriye atılmayı, halkın canına ve emeğine kast edenlerden hesap sormayı omuzlarımıza yüklemektedir.

OHAL'de işçi direnişleri sürüyor

H. Merkezi: OHAL ile birlikte sendikal hakların sınırlanması ve işçi direnişlerine yönelik sert ve baskıcı uygulamalara karşı, birçok yerde işçi direnişleri devam ediyor.

Bu haftaki sayımızda direnişleri sonucu kazanım elde eden Kastaş işçileri, talepleri kabul edildikten sonra askıya alınan Tariş işçileri, patrona görüşme kabul ettiren Tedi işçi direnişi, kazanım sağlayan TÜRGEV işçileri ve Avcılar Belediyesi temizlik işçilerinin direnişlerine yer veriyoruz.

Kastaş işçisi kadınlar kazandı!

Kastaş Kauçuk fabrikasında baskı, mobbing ve tacize karşı örgütlendikleri için işten atılan iki kadın işçi, fabrika önünde 70 günü aşkın süren direnişlerini kazandılar. Taleplerinden biri olan "hukuksuz kesintiler geri ödensin" talebi doğrultusunda kazanım elde edildi.

Birçok fabrikada yapılan "bir gün izne iki günlük yevmiye kesilmesi" şeklindeki hak gaspı direnişte gündem olmuş ve gelen denetimle tespit edilmişti. Kastaş direnişçileri ise bu kazanım için şunları ifade etti: "Kastaş'ın hukuksuzluklarından yapılan kesintileri gündeme almıştık ve hesap sorarak geri ödenmesini sağladık. Sadece Kastaş değil birçok fabrikada yapılan bu ve bu gibi uygulamalar kanun dışı olarak yapılıyor ve kazanmak için, emeğine sahip çıkmak için örgütlü şekilde mücadele vermek gerekiyor. Bugün kesintileri kazandık, fakat haksızlıkların birçoğu halen sürüyor. Daha iyi ücretlerde ve insanca çalışma koşulları için bir araya gelmeliyiz. Bütün ayrımlara karşı bir olmalıyız."

Tariş'te kazanımlar askıya alındı

Geçtiğimiz günlerde grev sonucu kazanım sağladıkları açıklanan Tariş işçilerinin kazanımları askıya alındı. Manisa'nın Alaşehir ilçesinde Öz Gıda-İş Sendikasının örgütlü olduğu Tariş Üzüm Entegre İşletmesinde "çalışma sürelerinde eşitlik" talebiyle greve çıkan ve başta Kaymakam olmak üzere verilen sözler üzerine toplu iş sözleşmesi imzalayarak işbaşı yapan işçilerin tamamı askıya alındı, yani ücretsiz izne çıkarıldı. İşçiler varılan anlaşmaya uyulmamasına, verilen sözlerin tutulmamasına tepkili ve sendika kararı ile greve çıktıkları için kendilerine kin güdüldüğünü ve cezalandırıldıklarını belirtti.

Renault işçilerine sendikal baskı sürüyor

Bursa: Patron ve Türk Metal Sendikası'nın Oyak Renault işçilerinin sendika seçme özgürlükleri üzerindeki baskıları devam ediyor. Fabrikada çalışmaya devam eden yeni işçilere yönelik baskıların artarak devam etmesine karşı, Birleşik Metal-İş Sendikası basın açıklaması yaparak, yaşananlara sessiz kalmayacaklarını belirtti.

Yapılan açıklamada, 75 işçinin tazminatsız olarak işten çıkarıldığı, çok daha fazla işçinin ise işten ayrılmaya zorlandığı dile getirildi. Açıklamada ayrıca MESS, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve Türk Metal Sendikası'nın Oyak Renault işçilerini sindirmek ve hak arayamaz hale getirmek için birlikte hareket ettikleri ifade edildi.

Tedi işçileri patrona görüşme taleplerini kabul ettirdi

DİSK/Limter-İş üyesi Tedi işçilerinin direnişi sürüyor. 18 Ağustos'ta Tedi'nin Topkapı Şubesi önünde eylem yapan işçiler "Tedi'nin şubelerinin bulunduğu her alan direniş alanıdır" sloganıyla başlattıkları boykot eylemi sonucunda patronla görüşme taleplerini kabul ettirdi.

İşçiler direnişin 18. gününde patronla görüşerek işe alınma taleplerini yineledi. Limter-İş Genel Başkanı Kamber Saygılı işçiler adına patronla görüşerek talepleri ilettiler. Görüşme sonrası basına açıklama yapan Saygılı, patron ile yapılan görüşmenin olumlu geçtiğini söyledi. Tedi yöneticileri ve patronun Tuzla'da bulunan Tedi deposunda iş yeri temsilcileri ile birlikte görüşme yapacaklarını dile getiren Saygılı, işten çıkarılan işçilerin geri alınmaması durumunda direnişlerini sürdüreceklerini ifade etti.

TÜRGEV inşaatında iş bırakan işçiler kazandı

İstanbul Beykoz'da TÜRGEV'e ait bir inşaatta çalışma koşullarının düzeltilmemesi üzerine iş bırakan yaklaşık 500 işçinin direnişi sonuç verdi. Patronlar, işçilerin taleplerini kabul etti.

İşçiler şantiyedeki kötü barınma koşullarına, kötü yemeğe, akmayan su ve kullanılmayan tuvaletler ile ağır çalışma koşullarına isyan ederek direnişe geçmişti. Bir süre işçilerle görüşmeyi kabul etmeyen patronlar, işçilerin birliklerini koruması ve direnişi sürdürmesi üzerine görüşmeyi kabul etti. Görüşmede patronların işçilerin taleplerini kabul etmesi üzerine yeniden işbaşı yapıldı.

İnşaat İşçileri Birliği yaptığı açıklamada işçilerin birliklerinin kazanım getirdiğini belirtti ve "Ancak göz ardı edilmemesi gereken gerçek şu ki: İşverenin iş takvimi bu taleplerin karşılanmasına sebep oldu. İşverenin bu süreci atlattıktan sonra ilk işi, bu eylemi örgütleyenleri işten çıkarmak ve örgütlülüğü budamak olacaktır" dedi.

Avcılar halkından direniş destek sözü

Avcılar Belediyesi'nde sendikal oldukları için işten atılan taşeron temizlik işçilerinin direnişi 110. (20 Ağustos) gününde, kararlı bir şekilde devam ediyor. İşçiler tarafından Avcılar Belediyesi'nin açtığı "halk masası"na şikâyetleri ve talepleri içeren dilekçeler verildi.

Aralarında DDSB, DERİTEKS üyeleri ve Partizan okurlarının da olduğu Belediye İşçileri Koordinasyonu, Parseller'de bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. Parseller'de esnaf, metrobüs durakları ve Cuma Semt Pazarı'nda bildiri dağıtımını yapan koordinasyon bileşenleri halkı belediye işçileri ile maddi ve manevi dayanışmaya çağırdı.

Soma Davası bilirkişi raporu açıklandı

H. Merkezi: Akhisar Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen Soma Davası'nda beklenen bilirkişi raporu açıklandı. 221 sayfalık raporda Soma'da meydana gelen katliamın göz göre göre geldiği, kâr hırsının katliama neden olduğu bir kez daha belgelenmiş oldu.

Raporda haklarında hiçbir dava açılmayan Türkiye Kömür İşletmeleri, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Maden İşleri Genel Müdürlüğü yetkililerinin de sorumlu olduğu ve yargılanmaları gerektiği belirtildi. Raporda tutuklu sanıklar Can Gürkan, Akın Çelik, Ramazan Doğru, Ertan Ersoy, Mehmet Ali Günay Çelik ve İsmail Adalı'nın iş sağlığı ve güvenliğine ilişkin birçok yükümlülüğü yerine getirmemeleri sebebiyle ceza almaları gerektiği yer aldı.

Sulama Birlikleri'nin özelleştirilmesi kapıda

Başbakan Binali Yıldırım AKP grup toplantısında yaptığı konuşmada köylüye "müjde" verdi. Köylüleri daha sağlıklı bir şekilde tarım yapması için düzenlemeler yapılacağını söyleyen Yıldırım "Sulama yönetimindeki çok başlılığa son vereceğiz. Sulama birliklerinin beceriksizliklerini ortadan kaldıracamız" açıklamasında bulundu.

Bu açıklamayla sulama birliklerinin kamudan özele devredilmesinin zemini oluşturulmaya çalışılıyor. Elektrik dağıtım şirketleri özelleştikten sonra köylünün daha kaliteli hizmet alacağını, böyle bir yatırımın köylünün yüzünü güldüreceğini iddia edenler şimdi de sulamaya el atıyor.

Sulamada kullanmış olduğu elektriği önceden hasat sonunda ödeyen köylü, elektrik dağıtımının özelleştirilmesinin ardından elektrik faturalarının bir gün bile ödenmesinin geciktirilmesi durumunda elektriği kesiyor ve köylü elektrik faturasını ödese bile gün içerisinde sürekli olarak elektrik kesintileri yaşıyor. Böylelikle tarımda daha verimli sonuç almak imkansız oluyor ve gerileme kaçınılmaz oluyor. Elektrikten sonra sulama için de zemin hazırlanmaktadır.

Sulama birlikleri köylü için nedir?

Devlet Su İşleri (DSİ) sulama şebekelerinde,

işletme ve bakım onarım hizmetlerinin yüksek maliyetlere ulaşması, buna karşılık sulamadan yararlananlardan, geri ödemeyi de kapsayan, su ücretlerinin tahsilinde ortaya çıkan güçlükler, bu şebekelerin işletme ve bakım onarım hizmetlerini sudan yararlananlara devrederek, devletin mali yükünün azaltılması gerektiği ilkesine dayanmaktadır. Yani sulama tesisleri, kullanan köylüye kalacak, bizzat üreticinin kontrolü altında olacaktır.

22 Mart 2011 tarih ve 27882 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanunu ile netlik kazanan sulama birlikleri DSİ'nin bağlı olduğu bakanlığın sorumluluğu altındadır. Köylü sulama birlikleri sayesinde suyun borcunu her zaman ödeyemediği için borcun ertelenmesi söz konusu olabiliyor ve köylü bu sayede suyu alabiliyor. Mahsulün yanması engellenmiş oluyor.

Fakat özelleştirme söz konusu olursa köylü hiç bir şekilde mahsulünü tarladan kaldıramayacak ve tarım ürünleri fiyatları artacaktır. Özelleştirme ile birlikte elektrikte olduğu gibi su fiyatları artacak şu anda ödediği fiyatın katbekat fazlasını vermek zorunda kalacak. Sulama birliklerinin kapatılması köylü için halihazırda mevcut zor koşulların durumunu ağırlaştıracak.

AKP'li belediyeden atılan taşeron işçiler, işlerini istiyor

H. Merkezi:Antalya Büyükşehir Belediyesi Park ve Bahçeler Müdürlüğü bünyesindeki Erva isimli taşeron firmada çalışırken işten çıkarılan işçiler, 20 Ağustos günü saat 08.00'de iş yerlerine giderek kendi hazırladıkları hazirun cetvelini imzaladılar ve "İşimizi istiyoruz" dediler.

Belediye bünyesindeki taşeron Erva şirketinin ihale süresi bittiği ve yeni bir taşeron firma ile sözleşme yapıldığı gerekçesiyle 450 işçinin işine son verilmişti. Firmadan herhangi bir açıklama yapılmadan, 17 Temmuz'da işlerine son

verilen işçiler, işyeri önünde beklemeyi sürdürdü. İşyerlerinde bekleyen işçileri ziyaret eden Tüm Bel-Sen Antalya Şube Başkanı **İlhan Karakurt** işçilere seslendi.

"Sizler şehrin her noktasına emek veren, parkların, çiçeklerin bakımını yapan işçilersiniz. Bayram öncesi işten atılmanız ülkede uygulanan taşeron sisteminin bir sonucudur. Dün darbecilere karşı meydanlara çıkan siz işçilere, maalesef belediye, iş darbesi yapmıştır" dedi. Karakurt, mücadelelerinde işçilerin yanında olacaklarını belirtti.

DİSK-AR'dan açıklama "İşsizlik oranı % 17.14"

H. Merkezi: Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Araştırma Enstitüsü (DİSK-AR), TÜİK'in açıkladığı Mayıs 2016 dönem sonuçlarını değerlendirerek geniş tanımlı işsizlik oranının yüzde 17,14'e ulaştığını; geniş tanımlı işsiz sayısının 5 milyon 660 bine yükseldiğini açıkladı.

Toplam işsiz sayısının ise 2 milyon 895 bin olduğunu belirten DİSK-AR, bu işsizlerin 1 milyon 805 bininin erkeklerden 1 milyon 90 bininin ise kadınlardan oluştuğunu, işgücüne dahil olmayan 27 milyon 859 bin kişilik nüfusun 7 milyon 958 bininin erkek, 19 milyon 901 bininin ise kadın olduğunu vurguladı.

Kristal-İş'te muhalefet "temizliği"

H. Merkezi: İstanbul Kristal-İş Sendikası Genel Merkez Yönetimi, muhalifleri bastırmak için kolları sıvadı. Uzun süredir muhalefette yer alan işçiler kesin ihraç talebiyle sendika disiplin kuruluna sevk edildi. Disiplin Kurulu'na sevk edilen 21 kişi arasında Kristal-İş Mersin Şube Başkanı **Ahmet Ergev** ve Lüleburgaz Şubesi'nde muhalefetin öncülüğünü yapan **İsmail Koç** da bulunuyor.

Yaşananları değerlendiren Kırklareli Şişecam İşçisi İsmail Koç, "Her şeyde referandum yaptığı gibi sadece kendi belirlediği üst kurul delegelerine değil de bütün üyelere sorsun bakalım bu isimleri geçen şahıslar kuruma zarar mı vermiş yarar mı sağlamış, bunu hep birlikte öğrenelim. Biz Genel Başkan Bilal Çetintaş'a bugüne kadar hep muhalefet ettik. Demokratik bir yönetim olmamakla eleştiriyoruz. Tamamen bir sarı sendikacılığa gidiyoruz" dedi.

Partizan “Halkın türküsüne, zılgıtına düşmanlar”

H. Merkezi: Antep’te 20 Ağustos akşamı Sêrt-Pervarili bir ailenin düğünü sırasında gerçekleşen bomba saldırısında 50 kişi yaşamını yitirdi, 30’u ağır 100’e yakın kişi yaralandı. Bu saldırıya dair bir açıklama yapan **Partizan** “AKP tarafından açıktan beslenen, semirtilen DAİŞ’in Suriye’de aldığı yenilgilere, Rojava kazanımlarının can bedeli korunmasına ve Demokratik Suriye Güçleri’nin Minbîc zaferine karşılık bir intikam hamlesidir Antep’teki saldırı” dedi.

“Umuda, mutluluğa, sevince ve halkın her türlü rengine düşman olanların kana buladığı”

Antep’in DAİŞ’in bir üs haline getirildiğinin bilinen bir durum olduğunu belirten Partizan “Reyhanlı, Amed, Adana, Mersin, Suruç, Ankara ve İstanbul’da görüldüğü gibi Antep’te yaşanan bu saldırı da göz göre göre gerçekleşmiş ve AKP’nin Suriye politikasında iyiden iyiye çıkmaza girdiği ve daha önce düşman ilan ettiği Rusya, İran ve Suriye rejimine yaklaştığı bir dönemde devreye konulmuştur” diye açıklamasını sürdürdü.

“Kürt halkının en güzel ve en renkli kıyafetlerini giydiği düğünlerini hedef alan bu saldırı, geçtiğimiz yıldan bu yana AKP tarafından sürdürülen savaş konseptinin devamıdır” diyen Partizan Antep Katliamı’nın AKP ve TC ordusunun tüm kirli savaş yöntemlerine rağmen

gerilla karşısında çaresizliğiyle DAİŞ gibi çete unsurlarını devreye soktuğu ve birebir faili olduğu bir katliam olduğuna vurgu yaptı. OHAL perdesi altında işlenen katliamı protesto eden Partizan “Acımız da, öfkemiz de büyük! Bu acının hesabını sormak boynumuzun borcu olsun” sözleri ile açıklamasını sonlandırdı.

Hesekê’de değişen denge ve değişmeyen düşman!

Hesekê Suriye’nin kuzeydoğusunda yer alan sınır ili. Irak ve Türkiye sınırı olan il, güneyde **Deyr Ez Zor**, batıda ise **Rakka** ile komşu. Hesekê ve Nisebîn’in hemen karşısına düşen Qamişlo ve Ceylanpınar ile komşu Serekaniye bölgenin en önemli merkezleri. Arap, Kürt, Süryani ve Ermenilerin yoğunluklu olarak yaşadığı Hesekê yaklaşık 1,3 milyonluk nüfusa sahip... Hesekê’nin diğer bir önemli özelliği de Arap Baharı olarak adlandırılan ve Ortadoğu ile Kuzey Afrika’da domino etkisi yaratan sürecin başlangıcı olarak kabul edilen Tunuslu **Muhammed Bouzzazi**’nin kendini yakması benzeri bir durumun yaşanması ile Suriye’de isyanın ilk fitilinin alevlendiği yer olması...

Hesekê, bugünlerde yeniden çatışmaların merkezi haline gelmiş durumda. Türkiye’de burjuva medyanın “rejim ve PKK çatışıyor, halk kaçıyor” şeklinde yansıttığı çatışmalar, aslında tam olarak Suriye iç savaşında emperyalist devletlerin ve bunların uşaklarının bugünkü işbirliklerinin fotoğrafını sunuyor. YPG-YPJ ve bölgedeki önemli askeri güçlerden olan Asayiş’e karşı Suriye’nin rejim güçlerinin yanı sıra İran Hizbullah’ına bağlı çeteler de saldırıda ak-

tif bir şekilde yer alıyor. Şimdiye kadar onlarca Asayiş savaşçısı ve halktan insan bu saldırılarda katledilirken, çatışmalarda ağır kayıp veren taraf ise Suriye rejim güçleri ve onlarla birlikte hareket edenler oldu.

Burası geçtiğimiz yıl yer yer rejim güçleri ve Kürt güçlerinin yönelimi sonucu DAİŞ çetelerinden arındırılmış, belli bölgelerinde rejim güçleri hakimiyet oluştururken; Kürt, Arap, Ermeni ve Süryanilerden oluşan Asayiş birimleri ve yer yer de YPG/YPJ güçleri de belli bölgelerin güvenliğini almış durumdaydı. DAİŞ’in temizlenmesinin ardından bölgede demokratik halk meclisleri oluşturulmuş ve yaşam kısmen normale döndürülmüştü. Ancak bu normale dönüş ve çetelerden arınma durumunda rejim güçlerinin karnesi pek de parlak değildi. Bu konuda YPG Genel Komutanlığı tarafından yapılan açıklamada bu durum şu şekilde konu ediliyor: “Baas rejimi çaresizlik içerisinde Türk devletinin dili ile konuşmaktadır. Bu nedenle Kürdistanî tüm güçlere karşı ithamlarda bulunmaktadır. Güçlerimizin bağımsız olarak mücadele ettiği ve herhangi bir grup ve kişiye bağlı olmadığımız bilinmektedir. DAİŞ çetelerinin He-

sekê’deki işgali esnasında, rejim güçleri ve işbirlikçileri kenti ve kente bağlı köyleri çetelere teslim edilmesinde büyük rol sahibi olmuşlardı. Tüm Hesekê halkı, rejim güçleri ve rejimin çete gruplarının bu faaliyetlerine tanıktır.”

Rejim güçlerinin halkı DAİŞ’e bırakmak suretiyle kaçtığı birçok mahalleye yeniden hakim olmak istemesi, Minbîc hamlesinin başarısından duyulan endişe bugün Hesekê’de Türkiye, İran ve Suriye rejim güçlerini bir araya getirmiş durumdadır. Suriye’de güç dengeleri çıkarları doğrultusunda sürekli değişse de değişmeyen tek şey; Rojava’dan esen direniş rüzgarına olan düşmanlıktır. Ortadoğu halkının DAİŞ’e karşı emperyalist güçlerin ya da onların uşaklarına değil devrim ve demokrasiye ihtiyacı olduğu ve bunun da mümkün olduğunun umuduna olan düşmanlıktır baki olan...

Militanlar “Ajan-işbirlikçilerden hesap soracağız”

H. Merkezi: Elimize E-posta ile ulaşan bilgiye göre, 16 Ağustos akşamı İstanbul-Gazi Mahallesi Perşembe pazarı caddesinde ajan ve işbirlikçilerden hesap soracağını belirterek pankart asan TKP/ML militanları tarafından yapılan açıklamada, geçtiğimiz günlerde Dersim’de Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist (TKP/ML) Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TİKKO) Bornek (Düzpelit) kırsalında ölümsüzleşen iki savaşçısının katledilmesinden sorumlu olan ajan/işbirlikçi Erkan Doğan’ı cezalandırdığını hatırlattı.

Açıklamada “Cezalandırmanın ardından Faşist T.C Devleti ajan/işbirlikçi Erkan Doğan adlı unsurun ailesini ve sosyal medya ağını kullanarak bilinçli bir şekilde partimizi karalama ve boşa düşürme çabalarını göstermeye çalışmasına karşılık halkımız bu tür asılsız haberlere itibar etmemelidir” denildi. Son olarak “TKP/ML militanları olarak ajan-işbirlikçilik ağına düşmüş tüm unsurlardan hesap soracağımızı bir kez daha ilan ediyoruz” denildi.

Yeniden inşa için inşaat malzemesi dağıtılıyor

Gever: Güneydoğu Anadolu Bölgesi Belediyeler Birliği (GABB) ile Rojava Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği öncülüğünde 78 gün boyunca abluka ve yıkımın sürdüğü Gever’de yeniden inşa için kente gönderilen inşaat malzemeleri, evlerini yeniden inşa eden halka dağıtılmaya başlandı.

İnşaat malzemelerini alan halk inşa sürecinin hızlanması için dayanışmanın büyütülmesi çağrısı yaptı.

Hande Kader'in ardından... "Susmak suça ortak olmaktır!"

İstanbul: 6 Ağustos'tan beri kendisinden haber alınamayan trans kadın **Hande Kader**, bir hafta sonrasında yakılarak katledilmiş halde bulundu. Trans cinayetlerinin üzerinin örtülmeye çalışıldığı, "görünmez" olduğu, katillerin cezasızlıkla ödüllendirildiği gerçeği Hande ile yeniden yüzümüze tokat gibi çarptı-çarptırıyor. Diğer yandan katledilen-cinsel şiddete uğrayan kadınların "masumiyeti" çerçevesinde tepkiyi ortaya koyan toplumun ikiyüzlülüğü Hande'de can buldu. Özgecan Aslan'ın katledilişiyle benzerliğiyle dikkat çeken Hande Kader trans kadın ve seks işçisi olmasıyla "masumiyeti" bozdu, erkek anlayış bütün bunları katledilmesi için yeterli sebepler olarak sunmaya devam etti.

Kadının günün hangi saatinde, nerede olduğunu; üzerindeki giysinin açık-kapalı olmasını; bağırıp bağırılmamasını cinsel şiddet ve katletmek için kıstas alan erkek zihniyet yine iş başında Hande ile...

Diğer yandan LGBTİ kurumları Hande için eylemler yaparak trans cinayetlerine dikkat çekiyorlar; Hande'nin katilinin bulunarak cezalandırılmasını istiyorlar. Bu kurumlardan biri olan İstanbul LGBTİ Dayanışma Derneği'nden **Kıvılcım Arat** ile röportaj gerçekleştirdik.

"Devlet yetkililerinin beyanları katillerin sırtını sıvazlıyor"

Türkiye'nin trans cinayetlerinde 9. sırada olduğunu ve son yedi yıl içerisinde 50 trans kadının katledildiğini hatırlatarak sözlerine başlayan Arat, trans cinayetlerinin devlet tarafından desteklendiğini şu cümlelerle aktardı: *"Devlet yetkililerinin -cumhurbaşkanından başbakanabirçok beyanı var. Bu beyanlarda katillerin sırtını sıvazlıyor ve destek veriyor. Kadın cinayetlerinden tanık olduklarımızın daha ağır trans cinayetlerinde yaşanıyor. Böyle olunca da cinayetlerin önünü almak, katilleri yakalamak, cezalandırmak ve var olan cinayetler sonucunda mevcut delilleri toplamak ayrı bir zorluk olarak karşımıza çıkıyor."*

Arat, ayrıca derneğin **Fikir Destek Programı**nda çalışıyor. Seks işçisi trans kadınlara avukat tahsis edilen bu programda, devletin rolü ve bununla beraber polis şiddetine direkt olarak tanık olduğunu ifade eden Arat, *"Kolluk kuvvetinin görevi yaşanan olaylarda delil toplamak, delilleri toplayarak savcılığa göndermek. Türkiye'de durum tam tersi ilerliyor. Yani ne katiller soruşturuluyor ne de kayıtlara bakılıyor. Dikkat edilmeden katillerin*

sırtı sıvazlanıyor" dedi.

Devletin trans cinayetlerindeki rolünün katillerin ifadelerinde de ortaya çıktığını belirten Arat, *"Katillerin hepsi istisnasız hep aynı ifadeyi veriyor. Aynı ifadeyi veriyor olmaları polis yönlendirmesi olduğunu ortaya çıkartıyor. Bunların cezai indirimden yararlanması, mahkemede daha az ceza alabilmeleri için polisler iki savunma yaptırıyor. Bu savunma 'bana ters ilişki teklif etti', 'kadın zannettim erkek çıktı' şeklinde oluyor"* dedi. Yargının da bu ifadeleri temel alarak cezai indirim yaptığını ifade eden Arat, yargı ve devletin trans cinayetlerinde önemli bir ittifakı olduğunu kaydetti. LGBTİ'lerin öldürülmesinde cezai bir yaptırımın olmadığını kaydeden Arat, *"Ağır tahrik, iyi hal indirimi ile yargı devreye girerken kolluk kuvvetleri ise trans cinayetlerinde delil toplamayarak ve var olan olanları karartarak üzerine düşeni yapıyor"* dedi.

"Eril algıyı hep birlikte yıkmalıyız"

Hande'nin katledilmesi ve sonrasında gelişen süreçte de aynı tutum devreye girdi. Ancak delilleri karartmaya çalışan polis, LGBTİ örgütlerinin olayı gündeme taşınması ile artık o kadar da rahat değil. Zira LGBTİ cinayetlerine karşı mücadele alanı ne kadar genişlerse erkek-heteroseksist devletin işi o kadar zorlaşıyor. Bundan dolayı LGBTİ cinayetlerinin sadece LGBTİ örgütlerinin mücadelesi ile sınırlı kalmaması, tüm örgütlerin sahiplenmesi ve mücadele yürütmesi için **Nefret Cinayetler Raporu** dosyası hazırladıklarını ifade eden Arat, bu dosyayı bütün devrimci, demokrat ve yurtsever kurumlara sunduklarını ifade etti. *"Susmak suça ortak olmaktır. Eğer siz de susmaya devam ederseniz bu cinayetlerde sizin de payınız olur, sizlerin de eline kan bulaşır"* diyerek bu kurumlardan destek beklediklerini ifade eden Arat, cinayetlerin bu kadar pervasız olmasının, Hande'nin bedeninin yakılmasının sorumlusunun duyarsız kalan her kesim olduğunu kaydetti.

Arat son olarak *"Susmak suça ortak olmaktır. Hande için yapılanlara herkes ortak mücadele vermeli. Bu sorun LGBTİ'lerin sorunu değil tüm kurumların sorunudur. Eril algıyı hep birlikte yıkmalıyız"* dedi.

"Tüm nefret cinayetlerinin failleri bulunsun"

6 Ağustos'tan beri kendisinden haber alınamayan ve 14 Ağustos'ta Zekeriyaköy'de yakılarak katledilen bedeni bulunan Hande Kader için İstanbul ve Ankara'da eylemler düzenlendi.

Ankara: Pembe Hayat ve İHD Ankara Şubesi 15 Ağustos'ta bir basın açıklaması düzenledi.

İHD ve Pembe Hayat adına açıklamayı okuyan Pembe Hayat Yönetim Kurulu Başkanı **Buse Kılıçkaya**, *"Bizler yaşadığımız bu toplumda her gün, her an ayrımcılığa maruz kalmakta, şiddet görmekte, taciz ve tecavüze uğramakta, nefret söylemleri ile öldürülmekte, yok sayılmakta, yok edilmekteyiz. Toplumda var olan bu nefret hali maalesef ki*

'herkesin yargı önünde eşit olduğunu' belirten Anayasa ve uluslararası sözleşmelere rağmen yargıda da devam etmektedir" diyerek LGBTİ'lere yönelik keyfi uygulamalara son verilmesi gerektiğini söyledi.

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi'nde Hande Kader cinayetine ilişkin basın açıklaması gerçekleştirildi. İstanbul LGBTİ Dayanışma Derneği ve bağımsız LGBTİ'ler açıklamaya katıldı.

İHD İstanbul Şubesi Başkanı Derya Gazi oğlu, *"Nefret cinayetlerine zemin hazırlayanlar yargılsın, Hande Kader'in ve tüm nefret cinayetlerinin failleri bulunsun, ayrımcılık politikaları güdenler insanlık suçu işliyor"* dedi.

"Baharın, umudun tohumu Eylem Ataş'ı istiyoruz!"

İstanbul: Her ay düzenlenen *"Yaşamak istiyoruz"* eyleminde bu ay kadınlar, Minbic hamlesinde ölümsüzleşen ve 46 gündür cezaesi verilmeyen Eylem Ataş'ı istediklerini dile getirdi. Sosyalist Kadın Meclisleri, Devrimci Partili Kadınlar, Yeryüzü Kadınları ve Yeni Demokrat Kadın'ın katılımıyla gerçekleştirilen eylemde Eylem Ataş'ın vasiyeti olduğu üzere Çukurova topraklarına defnedileceği sözü verildi.

Siyasi partiler ve “İslami” sermaye ilişkileri içinde FETULLAH GÜLEN

Türk siyasetinde bir tiyatro oyununa daha tanık olduk. Türk devleti, yıllardır bağrında büyütüğü, hatta 12 Eylül darbesinden sonra Anavatan Partisi döneminde Türkiye Umumi Vaizi yapılan Fethullah Gülen’i birden terörist ilan edip, darbe yapmakla suçlayarak, demokrasi oyunu oynamaya başladı. Bu tiyatro oyunu cumhuriyet tarihi boyunca farklı biçimlerde oynandı.

Cumhuriyet’ten günümüze kadar, bugün “İslami sermaye” olarak tabir edilen sermaye çevrelerinin, siyasi partilerle ilişkilerini araştırılabildiğimiz kadarıyla açıklamaya çalışacağız.

Öncelikle İbrahim Kaypakkaya’dan bir alıntı yapıp konumuza devam edelim.

“Kurtuluş savaşından sonra egemen sınıflar (komprador büyük burjuvazi ve toprak ağaları) arasında iki siyasi kampın doğduğuna işaret etmiştik:

***Birinci kamp;** emperyalizmle işbirliğini git-tikçe geliştiren ve palazlanan yeni Türk burjuvazisi, İttihat ve Terakkici komprador burjuvazinin bir kesimi, ağaların, büyük toprak sahiplerinin, toptancı tüccarların, tefecilerin bir kısmı, memurların ve aydınların en üst ve ayrıcalıklı tabakasından oluşuyordu. **İkinci kamp** ise; tamamen tasfiye edilemeyen eski komprador büyük burjuvazinin, ağaların, büyük toprak sahiplerinin, tefecilerin, vurguncu tüccarların başka bir kesimi, saray mensupları, din adamları, eski ulema sınıfı artıklarından oluşuyordu. Ulusal karakterdeki orta burjuvazi de, bu kamplardan birincisinde, CHP ve iktidar safında yedek güç olarak yer alıyordu. İkinci kampa mensup olanlar, örgütlenme olanağına kavuştukları zaman, Terakkiperver Fırka’da ve Serbest Fırka’da örgütlendiler; Bu olanağı bulamadıkları zamanlarda ise, CHP içinde yuvalandılar. İkinci kampta, hilafetçi ve padişahçı unsurlar (eski feodal bürokrasi, ulema artıkları, din adamları, vs...) da vardı. Fakat bunlar, ne o zaman ne de daha sonra, mensup oldukları siyasi kampın egemen unsurları olmadılar. Egemen olanlar, komprador büyük burjuvazi ile bir kısım toprak ağaları, tefeciler, vurguncu tüccarlar vs.... idi. Aynı hilafetçi unsurlar, ikinci bir güç olarak Demokrat Parti ve Adalet Partisi içinde yer aldılar. Daha sonraları bunların Milli Nizam Partisi’ni kurduklarını biliyoruz” (İ. Kaypakkaya; Seçme Eserler; s.156)*

Cumhuriyet’in kuruluşuyla birlikte birinci kampın yer aldığı CHP içinde yuvalanan ikinci kamptaki unsurlar, tek parti diktatörlüğünden rahatsız oldukları için yeni bir parti çalışmasına başladılar. Kazım Karabekir, Adnan Adıvar, Rauf Orbay ve Ali Fuat öncülüğündeki grup 17 Kasım 1924’te Terakkiperver Cumhuriyet Partisi’ni (TCP) kurdular. Mecliste 30 kadar yandaşları vardı ve CHP’nin sağında, ikinci kampın siyasi temsilcisi olarak yer aldılar.

Programlarına *“efkar ve itikadat-ı diniyeye hürmetkardır”* ibaresini alan TCP, birçok radikal köktenci akım çekim merkezi oldular. İlk şubele-

rini Urfa’ya açtılar. Böylelikle eski feodal bürokrasi, ulema artıkları, din adamları (padişah ve hilafetçi unsurlar) ikinci kampın bu siyasi partisinde yer almaya başlayarak güçlendiler.

13 Şubat 1925 tarihinde başlayan Şeyh Sait önderliğindeki ayaklanma 31 Mayıs’ta bastırılınca isyanın TCP içinde uzantıları var diyen CHP, TCP’yi 3 Haziran 1925’te kapattı. Şeyh Sait Ayaklanması karşısında Fethi Hükümeti çekilmiş, yerine İsmet İnönü hükümeti kurulmuştur (3 Mart 1925). Ayaklanmadan dört gün sonra (17 Şubat 1925’de) Aşar Vergisi kaldırılmış; yeni hükümet ertesi gün hükümete olağanüstü yetkiler veren Takrir-i Sükun yasasını TBMM’ye kabul ettirmiş ve Sıkıyönetim Mahkemeleri kurarak, Kürt isyanının öncü kadrolarını idam etmiştir.

Kemalist işbirlikçi kapitalistler birinci kampta ağırlıkta olduğundan, ikinci kamptaki egemen sınıfların gelişmesini baskı altında tutmaktadırlar. Kemalist burjuvaların emperyalizmle işbirliği geliştirmekte ve sermaye birikimleri gündend güne artmaktadır. 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı’na kadar olan süreçte birçok kez çok partili sisteme geçiş denemeleri gerçekleştirilse de bunların hepsi CHP dışındaki partilerin kapatılmasıyla sonlanmıştır.

Türk siyasetinde ikinci kampın ilk iktidar deneyimi: DP

II. Emperyalist Paylaşım Savaşından sonra Türk devletinin batılı müttefikleri ve içte yaşanan ekonomik ve siyasi gelişmeler yeniden çok partili sistemi gündeme getirmiştir. İlk olarak 18 Temmuz 1945’te **Milli Kalkınma Partisi**, ardından 7 Ocak 1946’da **Demokrat Parti** kurulur. Celal Bayar Demokrat Parti Genel Başkanı olur. Ancak CHP kısa süre içinde, çok partili sistemin önce solunda yer alan Türkiye Sosyalist Partisi, Sosyal Demokrat Parti ve Türkiye Sosyalist Emekçi ve Köylü Partisi’ni kapatır. Ardından da sağ’daki Milli Kalkınma Partisi, Sosyal Adalet Partisi, Arıtma Koruma Partisi, İslam Koruma Partisi, Türk Muhafazakar Partisi, Toprak, Emlak ve Serbest Teşebbüs Partisi kapatılır. Bu partilerin kapatılmasıyla ikinci kampın tüm unsurları DP saflarında toplanır.

DP, büyük bir oy potansiyeli olan aşiretçi, feodal ve İslamcı kesimlere geniş ayrıcalıklar tanıyarak kendi içlerinde rahat örgütlenmelerine müsaade ediyor, bu unsurlar da iktidara gelmek için her türlü çabayı gösteriyordu. Batı ile özellikle ABD emperyalizmiyle ilişkiler kurup bu ilişkileri kalıcılaştırmaya çalışıyordu. 21 Temmuz 1946 seçimlerinde adaletsiz bir seçimden yenik çıkan DP, çalışmalarını daha da hızlandırmış, hatta CHP iktidarından bir türlü umduğunu bulamayan orta burjuvaziyi yanına yedekleyerek büyümeye devam etmiştir. Nitekim DP, 14 Mayıs 1950 seçimlerini büyük bir farkla kazanarak tek parti diktatörlüğüne son vermiştir. 30 seneye yakın iktidar mücadelesi veren ikinci kamp egemenleri ve onların siyasi partisi DP

oyların % 53.35’ini alarak 487 üyelikten 408’ini kazanır. CHP ise 69 milletvekili çıkarabilir. Refik Koraltan Meclis Başkanlığına, Celal Bayar Cumhurbaşkanı seçilir, Adnan Menderes de ilk DP hükümetini kurmakla görevlendirilir.

Ve böylece: *“1950 seçimlerinde komprador büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının Alman faşizmine bağlı kılığın iktidardan inerken, Amerikan emperyalizmiyle işbirliğine girişen bir başka kılığın iktidarı ele geçirdi.”* (İ. Kaypakkaya, Seçme Eserler, s.156)

İktidara gelen DP o güne kadar Türkçe okunan ezanın, Arapça aslından okunmasına izin vermek gibi radikal İslamcı kesimlerin güvenini sağlayan uygulamalara geçit vermiş, bu şekilde de Nurcu ve Nakşibendi tarikatlarının ekonomik ve siyasi gelişmeleri belirginleşmeye başlamıştır. Diğer yandan *“Küçük Amerika olacağız”* diyen DP hükümeti her türlü muhalefeti ve iletici-demokratik kurum ve kuruluşları kapatıyor, kimilerini de denetimine alıyordu. Ayrıca tarikat şeyhleri, aşiret reisleri ve toprak ağalarıyla oy pazarlığına oturup bu kesimlere ayrıcalıklar veriyordu.

Ancak Cumhuriyet’in kurucu partisi ve onun temsil ettiği egemen sınıf klikleri elbette bu durumu uzun süre devam ettiremezdi, nitekim DP iktidarından umduğunu bulamayan orta burjuva kesimler de tekrar CHP’ye dönmüş, bu şekilde bir kez daha güçlenen birinci kamp kılığı, 27 Mayıs Hareketine önderlik ederek DP iktidarını devirmişlerdir.

1950’lerde emperyalist tekellerin yerli uşakları kendi aralarında iktidar mücadelesini bu şekilde sürdürürken ikinci kampa dahil olan egemenler ve orta burjuvazi bugüne kadar, çeşitli partilerin içerisinde yer alarak kendini kimi zaman iktidarda ama özellikle de AKP hükümetleri dönemine kadar Kemalist iktidarlar karşısında konumlandırmışlardır. 27 Mayıs’tan sonra Türk siyasetinde iki parti ortaya çıkmıştır: Adalet Partisi (AP) ve Yeni Türkiye Partisi (YTP).

1965 seçimlerini Süleyman Demirel’in Adalet Partisi kazanır; ki AP, Demokrat Parti’nin devamı yönünde yol almaktadır. Seçimle gelen siyasetçilerin darbeyle devrilmesine ve idam edilmesine duyulan tepki AP tarafından iyi değerlendirilerek DP’nin tabanını kendi yanına çekmeyi başarmıştır.

AP’den ayrılan 40 milletvekili DP’yi yeniden kurarak başkanlığına Feruh Bozbeyli getirilir. Bu dönemlerde iyice güçlenen-palazlanan İslamcı kesimler AP ve DP’den ayrılarak Necmeddin Erbakan öncülüğünde Milli Nizam Partisi’ni kurarlar. İslami kesim böylelikle Türk siyasetinde ilk kez kendi bağımsız partilerine kavuşurlar. Nakşibendi ve Nurcu tarikatlarının çoğunluğu da MNP içinde yer alır.

Ancak bu kez 12 Mart darbesiyle Türkiye İşçi Partisi (TİP) ve Milli Nizam Partisi kapatılır. Radikal İslamcılar bu kez de Milli Selamet Partisi içinde yer alırlar. 14 Ekim 1974 seçimlerinde CHP % 33.33; AP % 28.8; MSP % 11 oy alır ve

CHP ile MSP hükümet ortak hükümeti kurulur. Böylece İslamcılar yıllar sonra komprador büyük burjuvazi ve toprak ağaları ile birlikte ilk kez hükümet oluşturdular. 1970'li yıllardaki ekonomik krizlerini -özellikle petrol krizi- aşmaya çalışan emperyalistler, faturayı yine sömürge, yarı-sömürge ülkelere çıkarmaya başladılar. IMF ve Dünya Bankası'nın (DB) hazırladığı "Yapısal Uyum Programları" birçok sömürge ve yarı-sömürge ülkelere dayatılmaya başlandı bu dönemde. ABD politikalarının ağırlıklı olduğu ve IMF ve DB'nin Türkiye'de uygulamaya hazırladığı 24 Ocak 1980 Kararları devrimci muhalefetin engeliyle karşılaşır. Ve 12 Askeri Faşist Cunta'nın devreye girmesiyle süreç sonlanır.

ANAP, DYP, RP, ANASOL-D ve nihayet AKP

12 Eylül askeri faşist darbesinin ardından ilk kurulan/kurdurulan partiler önce ANAP ve ardından CHP çizgisindeki Halkçı Parti olmuştur. ANAP'ın genel başkanı Turgut Özal Türk-İslam sentezini hayata geçirmeye, kendisinin de taret kat üyesi olma fırsatını kullanarak radikal İslamcıların ANAP içerisinde örgütlenmesine çalışmıştır. İslami sermayenin asıl olarak büyümesi de bu dönemden sonra yoğunlaşacaktır. Bu gruplar eskiden beri sırasıyla AP, MNP, MSP, ANAP, RP ve son olarak da AKP'yi desteklemişlerdir.

Nitekim, Yeni Asya Cemaati, Med-Zehra Grubu, Zehra Eğitim ve Kültür Vakfı, Koseyciler (Kırkincılar) Cemaati, İttihatçılar Grubu gibi bir çok İslami çevre ANAP döneminde palazlanmıştır. ANAP döneminde, Endüstri, Kombassan, Yimpaş, Ülker, Asya adlı holdinglere yıllarca teşvik primi dağıtılmış, özelleştirilen Petlas, Kombassan tarafından yarı fiyatına satın alınmıştır. Kamu bankaları ve stratejik öneme sahip enerji santralleri bu çevreler tarafından ya satın alınmış ya da kiralanmıştır. Yabancı sermaye ile iş yapmaya başlayan bu sermaye çevreleri aynı zamanda yerel yönetimleri elinde tutan Refah Partisi belediyelerinden oldukça faydalanmıştır.

Refahlı belediyeler kendi bünyelerindeki işleri usulsüz ihalelerle yandaşlarına vererek yüz milyonlarca para kazandırmıştır. Refah Partili Kültür Bakanı İsmail Kahraman'ın kurucuları arasında bulunduğu **Magic** adlı reklam ajansı, başta İstanbul Büyükşehir Belediyesi olmak üzere çoğu Refahlı belediyelerden aldığı reklam işleri sayesinde milyonlarca para kazanmıştır. İsmail Kahraman'ın damadı tarafından yönetilen ve İstanbul'daki tüm otobüs duraklarındaki reklam hakkını elinde bulunduran Magic tanıtım ve iletişim aracının yıllık geliri yaklaşık olarak 400 milyon liradır.

İslami sermayenin önde gelen kuruluşları: Kombassan Holding, Endüstri Holding, Yimpaş holding, İhlas Holding, Ülker Gıda, İttifak, Asya, B. Anadolu vs... Bu dönemlerde finans kuruluşları da açan bu sermaye çevreleri, inanılmaz boyutlarda palazlandılar. Asya Finans, Albaraka Türk, Kuveyt Türk, Faisal Finans gibi finans kurumları açarak yüz milyonlarca para topladılar.

Görüldüğü gibi 12 Eylül darbesinden sonra

iktidara gelen partilerden muazzam destek alan bu sermaye kesimleri ANAP, DYP, RP, ANASOL-D hükümetleri tarafından sürekli olarak desteklenmiştir. Bugünkü AKP iktidarının temelleri ise yine bu sermaye çevrelerinin Konya ve Yozgat illerini merkez olarak yaptıkları düzenli olarak toplantılarda atılmaya başlanmıştır. MÜSİAD'tan sonra kurulan Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar Merkezi (ESAM) tarafından Yozgat'ta gerçekleştirilen toplantıya katılanları gördüğümüzde isimlerin hiç de yabancı olmadığı görülecektir:

"Galata Çamlık Otel'de bir araya gelen ESAM üyeleri arasında Kombassan, Endüstri holding gibi İslamcı sermayenin tanınmış kuruluşları ile Cevat Ayhan, Zahid Akman (Kanal 7), Hasan Aksoy, Haşim Bayram, Ali Coşkun, Davut Dursun, Kahraman Emmioğlu, Sami Erdem, Arif Ersoy, Ahmet Fevzi İnceöz, Mustafa Kamalak, Hayrettin Karaman, Temel Karamollaoğlu, Fehmi Kuru (Zaman Gazetesi), Hikmet Özdemir, Sabri Tekin, Salim Uslu (Hak-İş Başkanı), Dursun Uyar, Nevzat Yalçıntaş (Türkiye Gazetesi), Sabahattin Zaim, Bahri Zengin gibi İslamcı kesimden 83 kişi katıldı." (14.03.1998/Cumhuriyet Gazetesi)

Refah Partisi içindeki bu insanlar, daha sonra, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Recep Tayyip Erdoğan, Abdullah Gül, Bülent Arınç gibi kadroların katılmasıyla bugünkü AKP'nin temel kadrolarını oluşturmuşlardır.

"Gülen kardeş" bir gecede nasıl terörist oldu?

Şimdi de Fethullah Gülen Cemaati'ni inceleyip sonuca gelelim. Gülen Cemaati İzmir'de ortaya çıkmıştır. Yurt, dersane ve özel lise açarak gelişmiştir ve Uzakdoğu'dan Amerika'ya kıtalararası **tebliğ ağı** kuran tek nur cemaatidir. Özellikle Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra Orta Asya'da tartışılmaz bir etkinlik kazanmış, Özal döneminde ANAP'ı desteklemiş, Başbakan Tansu Çiller ile görüşmesinden sonra daha da gelişmiştir. Önceleri vakıf yoluyla faaliyet gösteren cemaat; sonra eğitim kurumları, ticari işletmeler ve basın-yayın kuruluşlarıyla etkinlik alanını genişletmiştir. Bu kuruluşlardan bazıları: Akyazılı Vakfı, FEM üniversiteye hazırlık dershaneleri zinciriyle, Fatih, Samanyolu, Yamanlar ve Nilüfer gibi özel liseler...

80'li yılların ikinci yarısından itibaren ise iddialı bir şekilde basın-yayın alanına girmiştir. (Sızıntı dergisi, Zaman gazetesi, Samanyolu TV ve bazı özel radyolar.) Asya Holding'in sahibi olan Gülen, Türkmenistan ve Kazakistan'da birçok şir-

ket açmış ve bu ülkelerde Türk-İslam düşüncesini yaymak için okullar açıp Zaman gazetesinin de yayın yapmasını sağlamıştır.

1991 yılında Rus sosyal-emperyalizminin dağılmasıyla birlikte Türk kökenli cumhuriyetleri pazarına dönüştürmek isteyen ABD emperyalizmi Gülen gibi uşaklarını kullanarak bu ülkelere girmeye çalışmıştır. Demirel, Türkeş, Erbakan, Tansu Çiller, E-cevit, Devlet Bahçeli, Tayyip Erdoğan, Abdullah Gül, Bülent Arınç, Melih Gökçek, Mustafa Sarıgül gibi bir çok siyasetçinin yakından tanıyıp desteklediği Fetullah Gülen siyasi alanda da giderek güçlenmiştir.

İmamlık, vaizlik, öğrenci evleri, yaz kampları, kolejler, hazırlık dershaneleri, kültür tesisleri ve iletişim kuruluşları gibi halkalar birbirine eklenmiş, yüzlerce şirket ve holding kurulmuş ve bugün kıtalara yayılan dev bir zincir oluşmuştur. Bu kadar gelişmenin devletten bağımsız olduğunu düşünmek elbette mümkün değildir. Ortada büyük bir sermaye mevcuttur ve AKP bu önemli fırsatı kaçırmamıştır.

Daha önce Uzan grubunun milyarlarca sermayesine el koyan AKP hükümeti, bu kez de bugüne kadar faydalandığı, müritliğini yaptığı yol arkadaşı Gülen'i tasfiye ederek sermayesine ve ona ait tüm kurumlara el koymuş bulunuyor. Kemalist devleti İslamcı motiflerle yeniden inşa planı devam ediyor. CHP ve MHP'nin AKP'yi des-

teklemesinin altında yatan da bu yeni ittifak durumudur.

15 Temmuz Darbe Girişimi ve arkasından sahne alan demokrasi nöbeti çok ilginç olaylara sahne oldu. Padişah, Osmanlı yanlısı "İslamcı kesimler" demokrasi için sokaklara çıktılar. Fetocu diye yakaladıklarını işkence ederek öldürdüler. Farklı meslek gruplarından 50 binden fazla insanı tutukladılar. İşin ilginç daha dün kadar Gülen'le dost olan siyasetçilere henüz hiç dokunmadılar. AKP hükümeti ile Gülen Cemaati o kadar içiçe geçti ki AKP içindeki tüm Gülenlilere dokunamaz durumdadırlar. Zira dokunsalar kendileri de koltuklarında oturamayacak.

Yenikapı mitingi Kemalist devletin birlik mesajıdır. CHP, AKP ve MHP önümüzdeki süreçte birlikte hareket edecektir. "Paralel yapılar"da temizlendikten sonra saldırı sırası halkımızda. Al-eviler ve Kürtler, işçi ve emekçiler, tüm devrimci ve demokrat kesimler kendi alanlarında direniş örgütlemek zorundadır. Öz savunma her yerde meşrudur ve oluşturmak hepimizin için olmazsa olmaz görevdir.

27. ATİK Gençlik ve Tatil Kampı başarıyla sonlandı

ATİK'in gelenekselleşen Gençlik ve Yaz Tatil Kampı 27. kez, İtalya'nın Akdeniz kıyısındaki **Scalea** kentinde gerçekleştirildi.

Kapitalizmin insana ve yaşama dair her şeyi bireyselleştirdiği, paylaşım ve yardımlaşma kültürünü yok eden, tüketimi körükleyen, "yıldızlarla" süslü para tuzağı tatil anlayışlarına alternatif olarak, kolektif yaşamı paylaşmak için, işçi, emekçi, kadın ve gençlerin katılımıyla düzenlenen ATİK kamp faaliyetleri demokratik mücadeleyi geliştirmeye hizmet eden bir anlayışla ele alınıyor.

Bir yıllık üretim faaliyetinde yorulan emekçilerin yorgunluğunu atması ve enerji depolamasının yanında, Avrupa'nın çeşitli kentlerinden kampa katılan dost ve yoldaşlarıyla zaman geçirmenin tadıyla, kamp sü-

resince yarışmalar, kültürel etkinlikler, siyasi paneller, geziler, sohbetler de ayrıca 3 hafta boyunca kampa katılanlarda unutulmayacak güzel anılar oluşturdu.

Kampta ayrıca Pedagog **Metin Ayçiçek** ile aile ve çocuk ilişkileri konusunda, çocukların ve gençlerin eğitiminde dikkat edilmesi gerekli davranışlara dair söyleşiler ve fikir üretme çalışmaları gerçekleştirildi.

ATİK Kampında bu yıl yapılan çalışma ve etkinliklere dair Kamp Komitesi şunları paylaştı:

"Avrupa'nın çeşitli kentlerinden kampa katılan ATİK faaliyetçileri yanında, bu yıl kampa davetli olarak katılan yazar pedagog Metin Ayçiçek, Sanatçı Pınar Aydınlar ve Ressam Şükrü Kılınc kendi alanlarında

yaptıkları katkılarla kamp çalışmalarımıza katılarak destek oldular. Kampımız, yaşamı kolektif şekilde örgütleyen, birlikte paylaşan bir yaklaşımla örgütlenmiştir."

Devrimci tutsaklarla dayanışma için yapılan etkinlikler ve Münih'te devam eden dava ile ilgili bilgilendirme ve değerlendirmeler yapıldı.

5 Ağustos 2015 tarihinde sonsuzluğa uğurlanan YDG'li **Ceren Karatepe** ve babası (Mazlum) **İbrahim Karatepe**'yi kaybedilişlerinin 1. yılında 27. ATİK Gençlik ve Tatil Kampında olan katılımcı yoldaşları ve dostları tarafından anıldığı ve anıların paylaşıldığı bir etkinlik düzenlendi.

Ezidi katliamı unutulmadı

Pınar Aydınlar ile Türkiye'de OHAL sonrası gelişmeler, demokratik alan çalışmalarına yönelik baskı ve tutuklamalar konulu söyleşi gerçekleştirildi. Ayrıca Pınar Aydınlar'ın katıldığı sanatsal bir etkinlik yapıldı.

Ezidi kadınlara yönelik DAİŞ barbarları tarafından gerçekleştirilen tecavüz, taciz ve katliamlar 3. yılında kınandı.

Partizan temsilcisinin bulunduğu **"Dünyada emperyalist politikalar, Ortadoğu'da son durum, Türkiye'de darbe girişimi sonrası OHAL süreci ve devrimci görevler"** konulu bir seminer gerçekleştirildi. Katılımcı kitlenin soru ve görüşleriyle zenginleştiği gerçekleşen seminer ilgiyle dinlendi. Kampa katılanlar, ATİK Gençlik ve Yaz Tatil Kampının, dostlukların ve yoldaşlıkların pekişmesi açısından olumlu geçtiğini belirtti.

Kanada'da LGBTİ'lere özür, Ukrayna'da ise saldırı

H. Merkezi: Kanada'daki LGBTİ örgütlerinin yürüttüğü mücadele sonucu, eşcinselliğin suç sayılmasına ilişkin yasa maddesinin kaldırılmasının ardından Kanada hükümeti yaz sonunda bir de **özür mektubu** yayımlamak üzere hazırlıklara başladı.

Mektup ile ülkede eşcinselliğin yasadışı sayıldığı yıllarda LGBTİ'lere yönelik yapılan hukuk dışı uygulamalar ve zulüm nedeniyle özür dileneceği ve LGBTİ'ler ile yakınlarına

tazminat ödeneceği duyuruldu.

Ukrayna'da Onur Yürüyüşüne faşist saldırı

Ukrayna'nın Odessa kentinde düzenlenen LGBTİ Onur Yürüyüşü'ne sivil faşistler saldırı. Dumkaya Meydanı'nda "Sokol" adlı gruptan olan faşistler, polis kordonunu aşarak korteje saldırmak istedi. Saldırının ardından 10 faşist gözaltına alındı.

H. Merkezi: 13 Ağustos günü 50 bin kadın Peru'nun başkentine ve sekiz diğer kente

Peru'da 50 bin kadın şiddete karşı sokaktaydı

yürüyerek kadına yönelik şiddet ve hukuk sisteminin taleplere kayıtsız kalmasını protesto etti. Kadına yönelik şiddete karşı yapılmış olan bu eylem, büyüklüğü bakımından Peru'da bir ilkin gerçekleşmesinin de öncüsü oldu.

Kadın örgütleri erkek failere çok hafif cezalar verilmesi durumunu eleştirdi ve ya-

şanan cinayet vakalarını takip etmeye başlayarak cezasızlığın önüne geçmek istediler.

Peru'da resmi rakamlara göre 2015 yılında 95 kadın katledildi. Bu yıl ise şimdiye kadar 54 kadın katledildi ve 118 kadına öldürme girişiminde bulunuldu. Geçen hafta altı çocuk annesi bir kadının yemeği fazla baharatlı yaptığı için eşi tarafından katledilmesinin ardından ülke genelinde kadına yönelik şiddete karşı öfke ve tepki büyüdü.

YİNE YENİDEN...

Güneş, acelesiz dolaşır gökyüzünü. Gündüzler yavaştan yavaştan uzamaya başlar...

Cemre, göğün gürültüsünden mi korkmuştur; bilinmez ama bırakıverir kendini yükseklerden. Havaların soğuğu kırılır; sular oynar. Toprak; ağır ağır çözer donu... Dere ağzlarında birikmiş çığların altı oyulur; üzerinde çatlaklar oluşmaya başlar. Karın be-yazı çoktan kirlenmişti zaten. Doğa; gürültülü bir orkestraya dönüşür. Müzisyenlerinin ayrı yerlerde aynı notaya bastıkları, bir orkestra... Çığ homurtuları, dere yataklarını şarıldayan sulara bırakmıştır. Sular ki; binbir rengi yansıtır güneşe.

Toprak, kahverengini unuttur. Yemyeşil bir elbise giyindir. Renk renk çiçek, desen desen böceğe bezenmiş bir elbise. Toprak, elbise sırlıklam olur. Kök nasibini alır sudan. Kökü doyuran su; dallara yürür, dalın ucunda göğe uzanan; bir çiçektir su artık... Etrafta şaşkınlar vardır. Bu kadar rengi, çeşidi nasıl öğreneceğini düşünmektendir; yavruların şaşkınlığı. Her canlının ardında bir yavru var. Nüfusun artacağını bilen tabiat; bütün hünerini sofraya sunar... Önce kapkara bulutlar çöker; göğün mavisine, güneşin sarısına... Dağ başlarına kırmızı renkli kılıçlarla saplanır; bulutların öfkesi... Boşalır; gökyüzünün ağıdı, toprağın bereketi... Bardaktan boşanmışçasına boşalır. Bulutların siyahında, göğün gürültüsünde gelir; bahar, dağlarda... Ve tabiat yine yeniden uyanır; bilmem kaçınıcı kezdir bu...

Toprak damlı evlerden çıkar; yüzyıllardır bu dağlarda süren insan soyunun bugünkü sürdürücüleri. Kışın karası da karın beyazı da bitmiştir artık. Ata yadigarı toprak karmış; sahibini beklemektedir. Onlar; yine sürer toprağını, yeniden atar tohumunu... Bahar; sabırsızlık bırakır bir de; Dersim dağlarını mekân eyleyen gerillanın yüreğine. Bir an önce çıkmanın sabırsızlığını, hele bir de; yeni bir neden, yeni bir alan varsa... Ve de bu bahara yine yenidenlere bir yenisi ekleniyorsa. Yıllar sonra bir daha gidilecekse; yine Mazgirt' e yeniden Nazimiye'ye...

Kimimizin cebinde harita, kimimizin hatırında durmaya çalışan, bilip edenden alınma tarifler. Kimimiz az biraz, yeni eski, gelip geçmiş buralardan. Kimimiz de kendi gücümüze güvenir vaziyette... İyi kötü, çantamız dolu heyecan ve merakla varıyoruz varmak istediğimiz yerlere. Vardığımız akşam bir tepenin yamacına orman diyerek dalıyoruz. Saat gecenin kaçı... Nöbetçi su-bayı nöbetleri ayarlayıp; sıralamayı aktardığında çoğumuz derin bir uykunun yarısına inmiş vaziyetteyiz. Heyecandan uyuyamayanlarımız da vardır, belki de kimbilir? Nöbet uyanana kadar sürüyor. Bu duruma "ufak bir kaçamak" diyoruz ve rojbaşı bugünlük biraz geriye alıyoruz. Çapaklanmış

gözlerle uyandıığımızda; başta güneş, bir terleten sıcaklığın içinde buluyoruz kendimizi. Karıncalar çoktan yerleştikleri için onlara bir şey demiyoruz. Çantalarımız, silahlarımız ve bütün erzağımız; karıncaların nezdinde ganimet pozisyonunda. Toparlanıp; ormanın derinliklerine, gölgelik alanlara, karıncasız diyarlara çekiliyoruz. Yeni noktalandığımız yerde, hemen dürbünlere sarılıp, dürbünlere kapamayanlar sırada bekliyor. Önümüzde uzanan yeni topraklara bakıyoruz.

Vay be

Geldik ha!

Şimdi burası ... köyü değil mi?

Peki bu dere hangi dereydi?

... şu tarafa düşüyor olması lazım!

Ellerde dürbün, öne serilmiş haritalar, alınmış tarifler, hatıralardan akılda kalanlarla birlikte resmi tamamlamaya çalışıyoruz. Bazen haritayı araziye bazen de araziye haritaya uydurarak; söylemleri, hatıraları az buçuk kırıp; birazcık da ekleyerek. ... böyle ne kadar sürüyor. Fakat karnımız bizi uyarıyor. Mideler gurulduyor. O vakit yemek yememiş olduğumuzu hatırlıyoruz. Fakat su yok; sıcak çok. Sabah saatlerinde böyleyse öğlen ne yapar? Yazın ortasında nasıl olacağını aklımızın ucundan bile geçirmiyoruz. Su nereden bulabiliriz diye düşünmeye başlıyoruz. Çevre sakın görünüyor. Köyde de bir hareket görünmüyor. Olur mu olmaz mı sorusunu olur diye cevaplandırıp; iki yoldaş su bulmak için ayrılıyor. Yaklaşık yarım saat sonra geliyorlar. Soğuk ya da sıcak bir göze bulamamışlar, çeşme de yok, fakat etrafı köyün çöpleri ile dolu bir dere yoldaşlara su vermiş. Hiç yoktan iyidir deyip içiyoruz. Bir bulanık çay eşliğinde midelerimizi susturuyoruz.

Sudan sonraki bir hafta halsiz geçiyor. Haftanın sonunda toparlıyoruz. Zaten belli bir süre köylere de girmeyeceğimiz için sorun olmuyor...

Bilmemek ayıp değil; öğrenmemek ayıp sloganıyla araziye vuruyoruz kendimizi. Araziye asgari bir hakimiyet sağlamaya çalışıyoruz. Ancak ondan sonra köylere girmeye başlayacağız. Yorularak, zorlayarak, bazen yorulduğumuz yerde kalarak. Dikkatle, bazen gevşeyerek, bazı susuz bazı erzaksız... izleyerek, yorumlayarak, kaybolarak... Zoruyla kolayıyla belli bir süre köylere girmeden dolaşıyoruz. Ve artık armudun tadına bakmanın zamanının geldiğini düşünerek köye girmeye karar veriyoruz.

İlk gün için iyi şansa sahibiz. Bize sempatiyle bakan bir ailenin kapısını çalmışız. Hoş karşılanıyoruz. Akşam genelde geçmişe dair sohbetlerle geçiyor. Tabii arada bölgeye dair bilgi almayı da ihmal etmiyoruz. Belli etmeden gezip dolaştığımız araziye, köy, dere, tepe vb. isimlerini de soruyoruz. Çünkü arazi en iyi bilen onlar olduğunu biliyoruz.

Şu tepenin adı?

O zaman bu dere de ...

Peki o derenin akasındaki köy ...?

Ve bu biçimde sorular. Biliyoruz da tam hatırlayamadık gibi. Tabii bu soruları ar-darda da sormuyoruz. Aralara serpiştirerek... Farklı ağızlardan farklı yüzlere. Vedalaşıp evden ayrılıyor. Kararlaştırdığımız yere doğru karanlığa dalıyoruz. Epey bir süre sonra; ufak bir karışıklığın içinde olduğumuzu anlıyoruz. Normalde biz bir iki saat içinde varacağımızı hesaplamıştık. Bu dört beş saatte neyin nesiydi? Dört beş saat ne ki şafakla varıyoruz noktaya. Paçalarımızdan yorgunluk akıyor; damarlarımız çekiliyor. Ağzımızı açıp kapamak bile bize çok büyük enerji külfeti. Nöbetçiler ayarlanıyor ve biz çoktan uykudayız. Uyandıığımızda biraz daha iyiyiz. Birbirimize takılıyoruz, gülerken yorgun yüzlerimiz ağrıyor.

Tüm bunlar ve daha yazılmayanlar, önümüzde yaşanmayı bekleyenler keşif faaliyetinin normal halleriydi. Arada kendimizi salsak da bunlar kısa süreli oluyordu. Kimimiz dinlediği anılardan kimimiz de kendi pratiklerinden biliyor; yorulacağımızı, takatsiz kalacağımızı, saatlerce yürüyüp yine de varacağımızı yere varamayacağımızı, bir tepeye boşa çıkacağımızı, köyleri, karakolları karıştıracacağımızı, tam bitti derken yeni başladığımızı, bir iki haftayı imansız çökekle geçireceğimizi ... ve tabii ki bunlar ve benzerlerinin zamanla aşılacağını. Önemli olanın düşüncelerin yeni insanlara ulaştığı, kapsam alanının genişlediğini, örgütün gelişiyor ve büyüyor olduğunu. Bu kadarlık zorkuluktan bir şey olmazdı, olmuyordu da zaten.

(Devam edecek)

Kavgada Ölümsüzleşenler

Cemil Oka: Bir generalin çocuğu olarak 1954 yılında dünyaya gelen Oka, genç yaşta ailesine karşı tavır koyarak evi terk etti ve Proletarya Partisi'nde pek çok askeri eylemde yer aldı. Okmeydanı'nda bir banka kamulaştırma eyleminde polisle girdiği çatışmada yaralandı. 27 Ağustos 1977 tarihinde yaralı olarak devlet güçleriyle girdiği çatışmada ölümsüzleşti.

Cemil Çelik: Sivas-Banaz doğumlu olan Çelik, Proletarya Partisi ile inşaat işçiliği yaptığı sıralarda tanıştı. 27 Ağustos 1979 tarihinde sivil faşistler tarafından kurulan pusuda katledildi.

Sinan Güner: 30 Ağustos 1994'te Erzingan'da Ordu Caddesi'nde sivil faşistlerle girdiği kavgada ölümsüzleşti.

Kenan Güzel: 11 Eylül 1985'te Erzingan'da doğan Güzel, ekonomik zorluklar nedeniyle Avusturya'ya yerleşti. Burada Linz Umut Kültür Merkezi'nde bağlama hocası yaptı. 28 Ağustos 2001'de gittiği bir gölde boğularak hayatını kaybetti.

DOSYA: Tarihi avcılarının elinden alan kadınlar

“Kadın doğulmaz, kadın olunur”

14 Ekim 1906'da Almanya'da doğan **Hannah Arendt** Yahudi bir ailenin çocuğuydu. Yahudi bir ailenin kız çocuğu olarak doğan Arendt, yaşadığı dönem içinde hayata iki sıfır yenik başlamıştı. Ama o bir kadın olarak yaptığı felsefe ve siyaset bilimiyle öne çıkarak onca soruna rağmen hayatta kendini var etmeyi bildi.

Filozof değil, siyaset bilimci

Marburg Üniversitesi'nde felsefe eğitimi gören Arendt, fırtınalı bir aşk yaşayacağı Martin Heidegger'i de burada tanıdı. Batı felsefesi, siyaset felsefesi, tarih felsefesi ve çağdaşlık üzerine çalışmalar yapan Arendt, eserlerini iktidar, politika, otorite ve totaliterlik üzerine yazmıştır. İlk büyük eseri “Totaliterizmin Kökenleri”nde Komünizm ve Nazizm'in kökenlerini inceler ve bu iki düşüncenin antisemitizm ile bağlarını araştırır.

“Özgürlüğün politikanın bittiği yerde başlayacağı” gibi liberteryenist anlayışlara karşı, özgürlüğü kamusal ve birlikteliğe dair bir kavram olarak temellendirir. Felsefeyi insanın kendisine dönük çalışmaları olarak nitelendiren Arendt bu yüzden kendisine, filozof değil siyaset bilimci denilmesini tercih eder. Bu düşüncelerini ise en önemli eseri olan “İnsanlık Durumu”nda ayrıntılı bir şekilde temellendirerek anlatmaya çalışır.

Fırtınalı bir aşktan sonra

Heidegger ile ayrıldıktan sonra Heidelberg'e taşınır ve burada varoluşçu Karl Jaspers'in danışmanlığında Aziz Augustinus'un düşüncesinde aşk kavramı üzerine tez çalışmaları yapar. Fırtınalı geçen ve artık bitmiş olan bir aşkın üzerinde bilim ve felsefeyle giderek bunu bir tez haline getirir. Hazırladığı tez yayımlandıktan 4 sene sonra, Nazizm'in Almanya'yı iyice ele geçirdiği dönemlerde Yahudi olmasından kaynaklı öğretmenlik vasıf-

larını taşımadığı gerekçe gösterilerek Alman Üniversitesi'nde ders vermesi engellenir. Bu yüzden yaşadığı topraklardan ayrılarak Fransa'ya gider. Burada kaldığı süre boyunca Yahudilere yardım çalışmalarında bulunur ama 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı patlak verdiğinde Fransa'da da barınamarak New York'a göç etmek zorunda kalır ve 1975'deki ölümüne kadar burada yaşar. Ayrıca yine 1975 yılında Sonning ödülüne layık görülür. New York'da Alman Yahudi topluluğunun aktif üyelerinden olur.

Yahudi ve kadın kimliğinden dolayı sürekli zorluklarla karşılaşan ve göç etmek zorunda kalan Arendt, 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sona erdikten sonra ABD'nin doğal vatandaşı olarak kabul edilir ve Princeton Üniversitesi'nin ilk kadrolu kadın profesörü olur. Hannah Arendt ile aynı dönemin filozofu olan **Simone De Beauvoir** ise 9 Ocak 1908 Fransa doğumludur. Arendt gibi varoluşçu olan filozof aynı zamanda post-feminizmin kurucusu olarak kabul ediliyor. Ayrıca varoluşçuluk ve feminizm dışında Batı Marksizmi konusunda da çalışmıştır. Roman, felsefe, politik ve sosyal deneme, biyografi ve otobiyografi yazarı olan Simone aynı zamanda gazetecilik de yapmıştır.

Koşulları zorlayarak kendini var eden kadın

Oldukça ataerkil, dinine bağlı ve feodal bir ailede doğan ve ilk çocuk olmasından dolayı üzerine çok fazla sorumluluk yüklenen Simone, bu zorluklar içerisinde sınırlarını zorlayarak kendini geliştirmiş ve feminizmin önde gelen isimlerinden olmuştur. Başta Katolik Enstitüsü'nde matematik eğitimi gören Si-

mone daha sonra Sainte Marie Enstitüsü'nde yabancı dil ve edebiyat daha sonra da Sorbonne'de felsefe eğitimi almıştır.

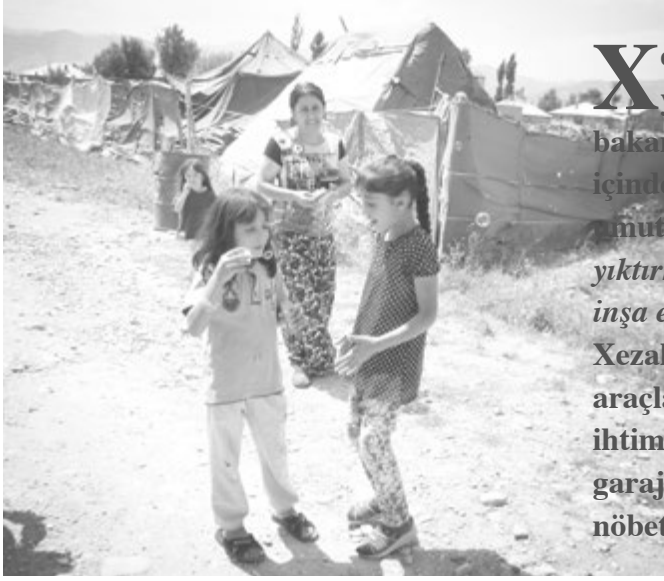
Biseksüel bir kadın olarak döneminde adını duyurmayı başaran Simone bu durumu L'Inuitéa (Konuk Kız) adlı öyküsünde Jean-Paul “Sartre” ile olan açık ilişkisi sırasında Rouen okulundaki öğrencilerinden Olga ile yaşadığı ilişkinin Sartre ile olan ilişkisine nasıl zarar verdiğini konu olarak anlatmıştır. “**Kadın: Efsane ve Gerçek**” adlı denemesinde ise kadınların erkeklerden “diğer” olduğunu söyleyerek bu durumun tüm toplumda klişeleşmiş olduğunu ve her zaman hiyerarşiyi elinde tutanların güçsüzleri “diğer” olarak tanımladıklarını savunarak bu durumun sınıflar arasındaki ilişkilerde, dinsel, ırksal ayrımların mücadelelerinde her türlü karşıtlıkta görüldüğünü lakin hiçbir karşıtlıkta “diğer” yaklaşımın kadın-erkek ayrımındaki kadar klişeleşmiş bir hal almadığını, toplumun mevcut düzeninin gerekçesi olarak gösterilmediğini söyler.

“Kadın doğulmaz kadın olunur”

Kadınlık üzerine çalışmalarına devam eden Simone her eserinde, çalışmasında bunu ır-deler. İkinci Cins adlı kitabında ise Freudcu yanı ağır basan varoluşçu feminist olarak karşımızdadır ve “Kadın doğulmaz kadın olunur” der. Tarihte her zaman kadının sapkın ve anormal canlılar olarak görüldüklerini, bunu kadınların da bu şekilde kabullenişini eleştirir. “*Bu durum kadınların kendilerini normalden sapsapmış, dışta kalan ve normale ulaşmaya çalışan canlılar gibi algılamalarını sağlayarak onların başarılarını sınırladığıdır*” diyerek durumu ve savunusunu net bir şekilde ortaya koyar. Ölümünden 3 yıl önce Sonning ödülünü alır. 1986'da ölümünden sonra sadece post-feminizmin kurucusu olarak değil akademisyen ve varoluşçu bir Fransız düşünür olarak da ünü artmaya devam eder ve Paris'teki Seine Nehri üzerine inşa edilen köprüye adı verilir.

“Ben evimi yıktırmayacağım, yeniden inşa edeceğim”

Xe zal Teyze bir yandan evine bakarken bir yandan içinde var olan koca umutla “Ben evimi yıktırmayacağım, yeniden inşa edeceğim” diyor. Xezal Teyze yıkım araçlarının evine gelme ihtimaline karşı bu garajda akşama kadar nöbet tutuyor.

Gever: Devletin katliam politikalarıyla talan ettiği ve buna karşılık Kürt halkının muazam bir direniş sergilediği Gever'e, yardımların tespiti ve dağıtımı için **Yeni Demokrat Gençlik** olarak geldik. İhtiyaç tespiti için gittiğimiz Güngör Mahallesi'nde çocuğundan yaşlısına birçok insanla sohbet ettik. Başta çimento, kerpiç, tuğla gibi inşaat ve onarım işleri için tespite gittiğimiz evlerde insanların ciddi anlamda sohbet etmeye, dayanışma içerisinde bulunduğunu hissetmeye ihtiyaç duyduklarını gördük. Tıpkı direniş ve katliam süreçlerinde bunun bir parçası olabilmeyi tam anlamıyla başaramamış olanlar gibi. Bu sohbete, bu dayanışmaya bizim de ihtiyacımız vardı.

Evlerin büyük bir bölümü tanınmayacak halde. Çoğu evin çatısı tank, obüs ve havanlarla vurularak yıkılmış. Fakat hepsinin gözleri dayanışma içerisinde bulunduğunu gördüğünde inançla ve umutla gülümsemeye başladı. Devlet, tankıyla topuyla harabeye çevirdiği evlere yıkım kararı gönderip “yeni inşa” edileceğini söyleyerek halkın gözünü boyamaya çalışıyor. İlk ziyaret ettiğimiz eve de devlet tarafından yıkım kararı gönderilmişti. Bu nedenle tadilat için rapor tutamadık. Biz de evin küçükleri ile konuşmaya başladık. Yanımızda götürdüğümüz şekerler onların bize kocaman gülümsemesi için yetmişti.

Oradan ayrılıp başka bir yıkılmış eve doğru yöneldik. Ev halkının kapıda bize bakışı hafızalarımızdan kazınmayacak kadar umut ve direnç doluydu. Bizi hemen içeri davet ettiler. Evdekilerin hemen hepsi kadındı. Gülizar, evin büyük ablası ve beş tane çocuğu var. Kız kardeşleri, annesi ve anneannesi ile beraber yaşıyorlar. Pero Nene coa hastası ve oksijen tüpüne ihtiyacı var. Tüp olmadığı için sürekli balkonda oturması gerekiyor. Evin küçük kızlarından Yaren “Ben yardım filan istemiyorum. Akrabalardan sünger almışız. Onlarda yatıyoruz zaten. Ama nenemin temiz yerde bakılması lazım.

Biz her gün bakıyoruz, ama evin tadilatı bitmiyor ki. Bir de oksijen tüpü almamız gerekiyor. Gıda yardımı veriliyor. Fakat ilaç da bizim için çok önemli” diyor ve bize sağlık ekiplerini soruyor.

Çatışma döneminde nerede olduklarını ve sonrasında neler yaşadıklarını soruyoruz. Gülizar başlıyor anlatmaya: “Direniş döneminde nenemiz hasta olduğu için Wan'a gitmek zorunda kaldık. Eşimle babam esnaf olduğu için burada kaldılar. Sonra biz Wan'dan evimize döndük. Evin yerinde yakılmış bir harabe bulduk.”

Bize yatak odasını gösteriyor. “Burası bizim yatak odamızdı. Görüyorsunuz ki her şey yanmış. Bütün hatıralarımız da burayla beraber yandı.” Sonra gözleri ışı ışı bize evi nasıl tamir ettiklerini anlatıyor. “Biz hep kadınca toparladık burayı. Akşam çadırdaki kalıyorduk. Evde oluşan ağır kokudan dolayı hala ara sıra çadırdaki yatıyoruz. Nene nefes almakta zorlanıyor o kokuda. Gündüz evi onarıyor, akşam da bahçede banyo yapıyoruz. Tabii biz evle uğraşırken çocukları unuttuğumuz. Küçük kızım bahçede oynarken düştü, kolu 3 yerden kırıldı. Çocukların da psikolojileri hep bozulmuş. Belki yemek yese daha çabuk iyileşir, ama yemiyor.” Annesi konuşurken Nazlı geliyor yanımıza ve bizimle pek konuşmasa da yanaklarımıza birer öpücük konduruyor. Ardından sıcak bir kucaklaşma ve “Bizi çok mutlu ettiniz” sözleriyle uğurluyorlar.

“Ben evimi yıktırmayacağım, yeniden inşa edeceğim”

Araba ile bu kez “az hasarlı” olarak tabir edilen diğer evleri aramaya koyuluyoruz. Yolda giderken elbisesi toza bulanmış bir kadın önümüzü kesiyor. Ailesi parçalanmış nice insandan sadece birisi **Xezal Teyze**. Arabaya onu da bindirerek evine doğru yol alıyor. Kısa bir mesafe yol aldıktan sonra Xezal Teyzenin yakılmış, yıkılmış evine geliyoruz.

Xezal Teyzenin evi 10 kişilik bir nüfusa

sahipti. Lakin şu anda ailesi tamamen dağılmış durumda, her biri farklı bir yerde yaşamını sürdürüyor. Durumunu anlatırken gözleri doluyor bir anda. En çok da birbirlerinden ayrı kaldıkları için üzüntü duyduğunu söylüyor. Çatısı tamamen çökmüş bir vaziyette olan evi dolaşmaya başlıyoruz. Ancak evin içini gezerken tedbirli davranmak durumunda kalıyoruz. Çünkü yıkılan evlerin bazılarında patlamamış bombalar da çıkabiliyor. Tamamen küle dönmüş olan evde sağlam tek bir eşya dahi yok.

Xezal Teyze bir yandan evine bakarken bir yandan içinde var olan koca umutla “Ben evimi yıktırmayacağım, yeniden inşa edeceğim” diyor. Evin yanında bulunan garaj dik katimizi çekiyor. Garajın içinde kısa bir halı, kirlenmiş 2 minder ve bir seyyar lamba görüyoruz. Xezal Teyze yıkım araçlarının evine gelme ihtimaline karşı bu garajda akşama kadar nöbet tutuyor. Akşam olunca bir akra-basının evine gidip orada kalıyor. Sabah olunca yine evine gelip nöbet tutmaya devam ediyor. Saatlerce kir ve pas içinde olan dar bir garajda bekliyor. Bundan sıkılmıyor. Çünkü bir gün ailesinin yeniden bir araya geleceği umudu ile bekliyor...

“Berxwedan jiyane”

Kürt halkını katletmek için tankıyla, havan topuyla bölgeye saldıran devlet şimdi de “yeni inşa”ya kollarını sıvamış durumda. Öyle ki evlere verdiği yıkım kararını uygulamak için yaz aylarının sonunu bekliyor ve dışardan gelebilecek müdahalelere karşı yeniden inşa için gelen yardımların saklandığı depolara baskın düzenliyor, bölgeye girişi zorlaştırıyor. Böylece yaz aylarının sonunda yıkılması beklenen evlerin yeniden yapımı da gelecek yıla uzatılmış olacak. Evlerinde kalamayan halk başka yerlere göç etmek zorunda kalacak. Evler yeniden yapıldığında -ki büyük olasılıkla TOKİ'ler yapılacak- Kürt halkı yaşadıkları yere geri dönecekler. Devlet bundan sonrasında da düşünüyor tabii. DAİŞ sempatanlarını, Türk milliyetçilerini bu evlere yerleştirerek Osmanlı'nın iskân ile asimilasyon politikası “yeni Osmanlılar” tarafından böylece bir kez daha devreye sokulmaya çalışılacak.

Kürt halkı aylarca kentlerinde gösterdiği direnişi, bu kez birlik ve beraberliğini korumak için verecektir. Yaşadıkları zulme rağmen evlerini, komşularını, ailelerini bırakmayan Kürt halkı, yıkıntılar arasında da umudunu taze tutmaya devam ediyor. Ve bizler yine tarihten biliyoruz ki, 90'larda yine bu kentlerde katledilen, yakılan Kürt halkı nasıl ki o tarihlerde zulme boyun eğmediyse, bugün de aynı kararlılık ve inançla faşist sömürgeciliğe karşı “Berxwedan jiyane” sloganı ile direniyor. (Bir YDG'li)

Hapishanelere “af” geliyor! Kan emiciler salınırken, siyasi tutsaklar artıyor!

Bir yılı aşkındır süren tutuklama furçasına OHAL de eklenince hapishanelerde yer kalmadı. AKP döneminde hapishanelerdeki tutuklu ve hükümlü sayısının yaklaşık 4 kat arttığını hatırlatmakta fayda var. 2005 yılında 56 bin olan mahkum sayısı 2015'te 190 bine çıktı. Böylece AKP dönemindeki artış yüzde 400'ü buldu.

15 Temmuz'un ardından binlerce kişi "FETÖ" operasyonları kapsamında gözaltına alınarak tutuklandı. Ardından operasyon

furçası, son haftalarda yurtsever, devrimci ve demokrat kişilere, özgür basına yönelik tutuklamalarla artarak devam etti. Geçmiş deneyimlerimizden yola çıkarak diyebiliriz ki, bu tutuklama furçasının ezilenlere daha yoğun olarak yöneleceği açıktır.

Hapishaneler balık istifi

Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün 28 Şubat 2015 tarihindeki verilerine göre Türkiye genelindeki 366 hapishanenin kapasitesi 157 bin 63. Ancak hapishanelerde bulunana mahpus sayısı 164 bin 461. Yani 3 bin 397 kişilik kapasite fazlası var.

Durum bu haldeyken son dönemde yapılan operasyonların ardından hapishaneler adeta balık istifi haline geldi. Hapishaneler kapasitelerini aşınca çoğu tutsak için yatak kalmamış ve yerde yatmak durumunda kalmıştır. Tutsaklarla birlikte, tutsak aileleri için de süreç zorlaşmış, görüşçü yoğunluğu vesaire bahaneler üretilerek açık görüşler 2 ayda bire indirilmiştir.

Siyasi, cinsel taciz ve tecavüz dışındaki suçlara denetimli serbestlik

Adalet Bakanı Bekir Bozdağ, KHK ile kapalı ve açık cezaevlerinden yaklaşık 93 bin kişinin "koşullu" olarak salıverileceğini, yapılan düzenlemenin 1 Temmuz 2016'dan önce işlenmiş suçları kapsayacağını, bu tarihten

sonraki suçların ise kapsam dışında olduğunu kaydetti. Ancak, düşünce ve ifade özgürlüğü, siyasi tutsaklara ilişkin "koşullu" da olsa serbest kalmalarına yönelik bir düzenleme yapılmıyor.

Adalet Bakanlığı'nca sürdürülen çalışmalar kapsamında hapishanelerin kısmen boşaltılması sonucunu doğuracak olan denetimli serbestlik kararının KHK'ye konulması gündeme gelmiştir. Bu çalışmanın taslağı henüz tam olarak bilinmezken terör, cinsel taciz ve tecavüz suçları dışında da 4 yıldan az hüküm giymiş mahpusların denetimli serbestlik kanunundan yararlanılarak ya serbest kalması ya da "örtülü af" kapsamında açık hapishanelere gönderilmesi planlanmakta.

Bu çalışma kapsamında cinsel taciz, tecavüz suçlarından hüküm giymiş mahkumlarla siyasi tutsaklar aynı şekilde değerlendirilmekte, devlet bir kez daha hak arama mücadelesi yürütenleri terörize etmeye çalışmaktadır. Yasa tasarısının tartışılması gereken bir konusu da kadın cinayetleri ve kadına şiddetten hüküm giyen mahkumlar. Tasarının şu haliyle benzeri şekilde mahkum edilenlerin hepsinin salıverilme durumu gün yüzüne çıkmıştır.

Bununla birlikte Alaattin Çakıcı gibi kan emici, halk düşmanı, mafya vb. işlerle uğraşan, zamanında devletin kirli işlerini yürütenlerin de serbest kalması bekleniyor.

Tutsaklara yönelik saldırılar sürüyor!

H. Merkezi: OHAL'in ilanıyla birlikte siyasi tutsaklara yönelik saldırı, baskı ve hak ihlalleri artarak sürüyor. Hapishanelerde işkence, sürgün, çıplak arama dayatması gibi birçok uygulama OHAL'i arkasına alarak devrimci ve yurtsever tutsaklara ve yakınlarına baskı ve saldırı uyguluyor.

Nazilli Hapishanesi'nden Manisa Hapishanesi'ne sürgün edilen **Osman Kılavuz** isimli tutsağın çıplak arama dayatmasını kabul etmemesi üzerine darp edildiği öğrenildi. Halen gözetim altında tutulan Kılavuz'un sırtında ve birçok yerinde morluklar olduğu belirtildi.

Adli Tıp Kurumu tarafından 3 kez verilen "hapishanede kalamaz" raporuna rağmen tahliye edilmeyen, her iki eli de olmayan tutsak **Ergin Aktaş'a** sürgün edildiği İzmir Menemen R Tipi Hapishane yönetimi tarafından Nisan ayında verilen 2 aylık görüş sağlığı, üzerinden 3 ay geçmesine rağmen kaldırılmadı.

Van M Tipi Kapalı Hapishane'de ise hapishane yönetiminin, kabinleri gerekçe göstererek uzattığı görüş saatleri nedeniyle aileler saatlerce sıcaklığın altında bekletiliyor. Boş kabin olmadığı gerekçesiyle her ay bir ay önceden belirlenen ziyaret saatlerinin dışına

çıkıldığını söyleyen tutsak yakınları, bu nedenle saatlerce sıcaklığın altında bekletiliyor.

Açık görüş hakkı hapishane idaresinin kararına bağlandı

Hapishanelerdeki saldırılara yeni bir hak gaspı daha eklendi. OHAL ile beraber hak gasplarının arttığı hapishanelerde, ayda bir olan açık görüş hakkı iki ayda bir ve hapishane idaresinin kararıyla yapılabilecek.

Haftalardır fiili olarak tutsakların aile ve avukatları ile engellenen görüşmeleri, çıkarılan yönetmelikle hapishane idaresinin iznine bağlandı.

"Hükümlü ve Tutukluların Ziyaret Edilmeleri Hakkında Yönetmelikle Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik" başlığıyla yayımlanan yönetmelikle söz konusu değişiklik yürürlüğe girdi.

Yönetmeliğin ilgili maddesi şöyle: "Kurum mevcudu, güvenliği ve düzeni dikkate alınmak su-

retiyile 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun İkinci Kitap Dördüncü Kısım Dördüncü, Beşinci, Altıncı ve Yedinci Bölümünde tanımlanan suçlar, 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamına giren suçlardan, hükümlü ve tutuklular için ceza infaz kurumlarındaki açık görüşler idare ve gözlem kurulu kararıyla iki ayda bir yaptırılabilir."

OHAL'in soğuk rüzgarı şehir tiyatrolarında esiyor

15 Temmuz darbe girişimi ile birlikte birçok alanda gelişmeler yaşanırken bu alanlardan biri de özelleştirmeler oldu. Öncelik olarak konuya özelleştirmenin ne olduğu ile başlayalım. Özelleştirme; piyasanın tam anlamıyla serbest piyasa koşullarına uygun hale getirilmesi, devletin elini ekonomiden neredeyse tamamen çekmesidir. Bir diğer anlamıyla; sadece kamu iktsadi teşekküllerin mülkiyet ve yönetiminin özel sektöre devredilmesi anlamına gelir. OHAL'le birlikte gelen KHK'ler kıdem ve ihbar tazminatlarının verilmemesi, işsizlik sigortasının bahanelerle ödenmiyor oluşu gibi birçok örneklerle bu durumu açıklayabiliriz.

OHAL'den nasibini İstanbul Şehir Tiyatroları oyuncuları da aldı. 1 Ağustos günü İstanbul Şehir Tiyatroları oyuncuları maaşlarını aldıkları taşeron firma tarafından aranarak "performans düşüklüğü" adı altında işten çıkarıldıkları belirtildi. Taşeron firma zaten hukuksuz iken 10 yıldır bu uygulama devam ediyor.

'Kandırılmadık, kimseye de kanmadık'

Yaşanan süreci oyuncu **Ümit Bülent Dinçer** şu şekilde özetledi: "Büyükşehir Belediyesine bağlı olan İstanbul Şehir Tiyatroları'nda çalışıyoruz, ancak sigortamız ve maaş ödemelerimiz bir temizlik şirketi tarafından yapılıyor. İş güvencemiz olmadığı gibi çoğu zaman kağıt üzerinde yapılan işten çıkarmalar ve değişik şirketler üzerinden geri alımlar yapılarak tazminat haklarımız da elimizden alınmaya çalışılıyor."

Oyuncu **Arda Aydın** ise "Bizim hiçbir bağlantımız olmayan bir örgütle ilgili 'kandırıldık' dememizi mi bekliyorlar? Biz kandırılmadık, kimseye de kanmadık. Sadece hükümetin bazı icraatlarıyla ilgili muhalefet ettik, belki de sadece bu yüzden açığa aldılar bizi ve başka bir kılıf uydurdular, bilmiyoruz. Bu arkadaşlarımızın

OHAL'le birlikte "Kod22" denilen bir kanun yürürlüğe girdi. Bu kanunla kıdem ve ihbar tazminatının, işsizlik sigortasının gasp edilmesinin önü açılıyor. Oyuncular bu şekilde mağdur edilmiş olunuyor.

her birinin performansı sonuna kadar arkasında durabileceğimiz performanslardır. Kimler bu 20 arkadaşımızın işine son verdiyse, gerçek sebebi açık açık söylemelerini ve arkadaşlarımızın işlerine bir an evvel iade edilmelerini istiyorum" dedi. Oyuncular bu olayın peşini bırakmayacaklarını belirttiler.

Resmi girişimlerde bulunulmuyor!

Belediyeden bilgi almak için oraya giden oyunculara "Sizin kimlik numaralarınız, isimleriniz bizde var. Şu an siz herhangi bir dilekçe ya da başvuruyla bize gelemezsiniz" denilerek dilekçeler kabul edilmedi, hatta binadan güvenlik yardımıyla dışarı çıkarılmak istendiler.

Bu durumu kınamak için yönetmenler bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Yönetmenler, "20 arkadaşımızın mesleki yeterlilik ve performanslarına, meslek ahlakı ve liyakatlarına tanık ve kefiliz" dediler.

OHAL'le birlikte "Kod22" denilen bir kanun yürürlüğe girdi. Bu kanunla kıdem ve ihbar tazminatının, işsizlik sigortasının gasp edilmesinin önü açılıyor. Oyuncular bu şekilde mağdur edilmiş olunuyor. Zaten taşeron firmalara bağlı oyuncuların iş güvenceleri yok iken, sahnelerde yer alabilmek için hukuk dışı uygulamalara göz yumuyorlar.

Recep Demirtaş nerede?

İstanbul: 9 Ağustos 2016'da "FETÖ terör örgütü" üyesi olduğu iddia edilerek gözaltına alındıktan sonra kaybedilen coğrafya öğretmeni Recep Demirtaş'tan haber alınamıyor.

Kaybedilmek istenen coğrafya öğretmeni Recep Demirtaş'ın durumuna ilişkin ağabeyleri **Fatih Demirtaş** ve **Mehmet Demirtaş** İHD İstanbul Şube binasında basın toplantısı gerçekleştirdiler. İHD üyesi Sebla Arcan, Kanun Hükümünde Kararnameler(KHK) ile birlikte kayıt dışı gözaltıların arttığını fakat hukukun herkese lazım olduğunu, acilen kayıt dışı gözaltılar için kamuoyu oluşması gerektiğini söyledi.

Fatih Demirtaş ise, "Kayıt dışı gözaltına alınmasının, evin aranması, nerede olduğu ile ilgili bilgi alınamaması hepsi de hak ihlalidir" dedi ve bir an önce hak ihlallerinin son bulması gerektiğini ve kardeşi hakkında bilgi almak istediklerini dile getirdi.

Kürecik'te mezar başında anma

H. Merkezi: Elbistan Özgür Gelecek okurları Proletarya Partisi şehitlerinden **İbrahim Polat**'ı Malatya'da mezarı başında andı.

Kürecik ilçesinin Çevirme köyünde bulunan İbrahim Polat'ın mezarı başında anma yapan ÖG okurları, geçtiğimiz yıl yaşamını yitiren ATİK faaliyetçileri İbrahim Mazlum Karatepe ve Ceren Karatepe'yi de mezarları başında andı.

Partizan yaptığı açıklama ile şehitlerin mücadele ve düşüncelerinin kendilerine rehberlik ettiğini belirtti ve böylesi zorlu süreçlerde şehit ailelerinin ziyaretinin çok önemli olduğunu vurguladı.

Baskılar, tutuklamalar bizi yıldırılmaz!

#ÖzgürGündemSusturulamaz

Her gün işçi, LGBTİ, kadın, Kürt, Türk, Alevi her kesime ve doğaya yönelik ciddi bir hak gaspı ve katliam yaşatılıyor bunları duyurmak elbette devrimci, sosyalist, yurtsever basınımızın görevidir.

Ortadoğu politikasından dert yanan, ABD’de beklediğini bulmayıp Rusya’ya sığınan, askerinden olunca polise sığınan, ekonomik kriz derinleşince özelleştirmelere sarılan AKP ve Tayyip, Gülen Cemaati’nin darbe girişimini kendince fırsata çevirerek bunların faturasını halka kesmek istiyor. Birlikte yürüdükleri yolların tozu dumanında önünü göremeyip kızgın boğa misali her tarafa saldırı emri veren Erdoğan, Kanun Hükmünde Kararname’lerle(KHK) kendi geleceğini zorla tesis ederek, korku imparatorluğunu baki kılmaya çalışarak, halklara dönük saldırılarını isimlendiriyor.

İşçinin direnişini yasaklayarak devrimci, demokrat, yurtseverleri gözaltı ve tutuklamalarla baskı altında tutmaya çalışması da imparatorluğunun geçirdiği yıkımdan kurtarma girişimidir. 15 Temmuz öncesi halkın sokağa çıkmaması için yolları kapatan, köprüleri kaldıran, “sokağa çıkma yasağı” getiren AKP, darbe sonrası taraftarlarını sokağa çağırarak 20 gün boyunca bayrak şovenizmini restore etmiştir. Fakat darbe girişimi sonrası sokağın gücünü gören AKP, demokrasi kılıfı adı altında gerçekleştirdiği akşam mitinglerini hatırladıkça derinleşen krizde, muhalif kesimlerin baskı altında tutulması için gazete kapatarak devrimcileri, demokratları, yurtseverleri “Makul şüpheler” adı altında gözaltına aldı.

15 Temmuz sonrası artan paranoya
Darbe girişimin ardından başlatılan cadı avı ile birlikte Gülen Cemaati’nden olsun olmasın “tehdit” olarak görülen her kesime yönelen gözaltı ve tutuklama furçası devam edecektir. 14 Ağustos günü Ankara Tuzluca’da 11 devrimci ve yurtseverin “eylem yapma şüphesi”yle polis tarafından yapılan ev baskınlarında gözaltına alınması bu amacının da bir sonucudur. “Makul şüpheler”nin, ihbar veya şikayeti destekleyen işaretlerin olması ve somut olgulara dayanması zorun-

luluğu varken bahse konu olan devrimci, demokrat ve yurtseverler ise geçerliliğini yitiriyor. HDP İstanbul İl binasına gerçekleştirilen gece baskınında avukatların veya yetkili birinin bulunması engellenerek çöp kovasındaki çöpü dahi etrafa dağıtarak, keyfi bir şekilde tüm binayı talan etmenin faşizmden başka izahı var mıdır?

Gerçekleri “gözlerinin” içine baka baka yazanlar, çekenler, ulaştıranlar, paranoyayı büyütenler!
7 Haziran seçimleri öncesi başlayan ve daha sonrasında T. Kürdistanı’nda “sokağa çıkma yasakları” ile devam eden süreçte gazetecilik her zamankinden daha da meşakkatli bir hal aldı. Gazetecilerin hapsedildiği, tiyatro sahnelerinde ve mısralarda terörist arandığı bir döneme girdik.

Böylesi bir dönemde “başarılarıyla övünen” AKP, 15’inci yılını billboardları donatarak kutladı. AKP’nin 15 yıllık geçmişini hatırlamakta fayda var. Özellikle de gerçekleri harlayan **Hrant Dink**, Kadri Bağdu, **Suzan Zengin**, Rohat Aktaş gibi devrimci, sosyalist ve yurtsever gazeteciliğin yüz aklarının katledilişlerini... AKP’nin soykırımını her inkar edişinde karşısında gördüğü HrantDink’i... Gerçekleri manipüle ettiğinde, üstünü örtmeye çalıştığında ısrarla halka gerçekleri ulaştıran Kadri Bağdu’yu... Yalanlarıyla halkı kandırırken gerçekleri ev ev, esnaf esnaf, sokak sokak, haykıran Suzan Zengin’i... Daha nicesi var elbet faşist diktatörlüğün geçmişinde. **Sabahattin Ali**, Ape Musa, **Gurbetelli Ersöz**, Metin Göktepe, **Rohat Aktaş** gibi devlet bekasının paranoyasında katledilen...

Özgür Gündem yalnız değildir!

AKP de öncülleri gibi gerçeklerden korktuğu için, 16 Ağustos’ta birçok bedel ödeyerek gerçekleri yazan Özgür Gündem gazetesini kapattı. 25 çalışanı gözaltına alındı. Bununla beraber Av. Eren Keskin, Filiz Koçali ve Öz-

gür Gündem gazetesi Yayın Danışma Kurulu üyesi **Aslı Erdoğan**’ın evine baskın düzenlendi. Bu baskında gözaltına alınan Aslı Erdoğan çıkarıldığı nöbetçi mahkemede, “Örgüt propagandası”, “Örgüt üyeliği”, “Devletin birliğini ve ülkenin bütünlüğünü bozmak” iddiasıyla tutuklandı.

Kazanımlara sahip çıkalım

Aslı Erdoğan’ın “Faşizmin güncesi” isimli köşe yazısında Cizir’deki vahşet bodrumlarını kaleme alması “Devlete karşı kin ve nefrete teşvik etmek” olarak yorumlanıp “suç unsuru” sayıldı. Devlete karşı gerçekleri korkusuzca yazarak katliamları teşhir etmek, meşruluğumuzun ve demokratik alan kazanımlarının ifade ediş biçimidir. Onun içindir ki devlete karşı ifade özgürlüğünü savunmak en temel görevlerdendir. Her güne bir katliam değil de birçok katliam sığırdır ve her katliam sonrası yayın yasağı ya da aklamaya karşı karşıya bırakıldığımızda gerçekleri söylediğimiz gibi.

Bu devlet faili meçhullerle, katliamlarla, imhayla, inkarla kendini var eden bir devlet. Her gün işçi, LGBTİ, kadın, Kürt, Türk, Alevi her kesime ve doğaya yönelik ciddi bir hak gaspı ve katliam yaşatılıyor bunları duyurmak elbette devrimci, sosyalist, yurtsever basınımızın görevidir. Yani Özgür Gündem’in kapatılmasıyla muhalefeti baskı altına almaya çalışanlar unutmuslar ki, bu ülkenin devrimci, sosyalist ve yurtsever basını, bu ülkenin işçi ve emekçileribu ülkenin devlet terörünü, katliamlarını kesintisiz gördü/yaşadı.

Egemenler, devrimcileri, demokratları, yurtseverleri gözaltı ve tutuklama terörüyle her defasında tehdit ederek devrim ve demokrasi mücadelesinin onlarca yıllık kazanımlarını bitirmek isterken bu kazanımlar için ödenen bedellerin yok edilmesini hedeflenmekte. Bu minvalde AKP iktidarı, faşizmi demokrasiyle süsleyerek elinden geldiğince halka uyguluyor. Hapishanelerde tutsakların haklarını ortadan kaldırdığı gibi. İnsan haklarını ve insanlık onurunu hiçe saydığı gibi. Roboski’de, Ankara’da, Amed’te... Ve son olarak da Dilok’ta onlarca canı katlettiği gibi...